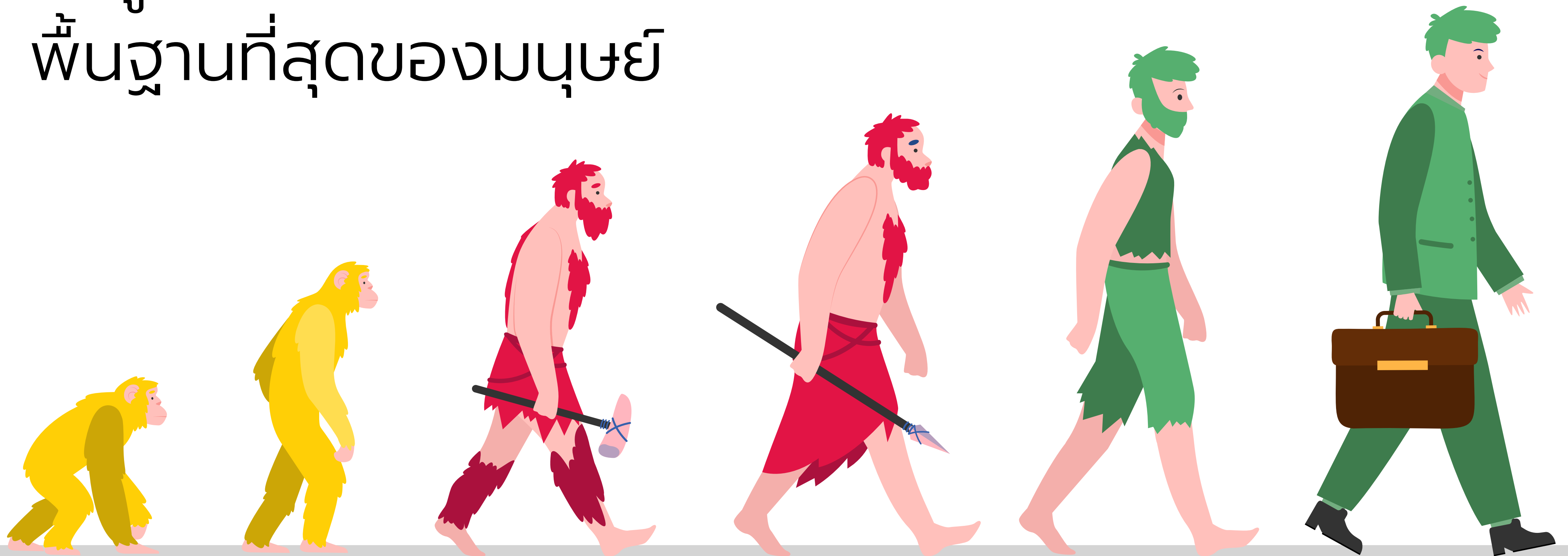
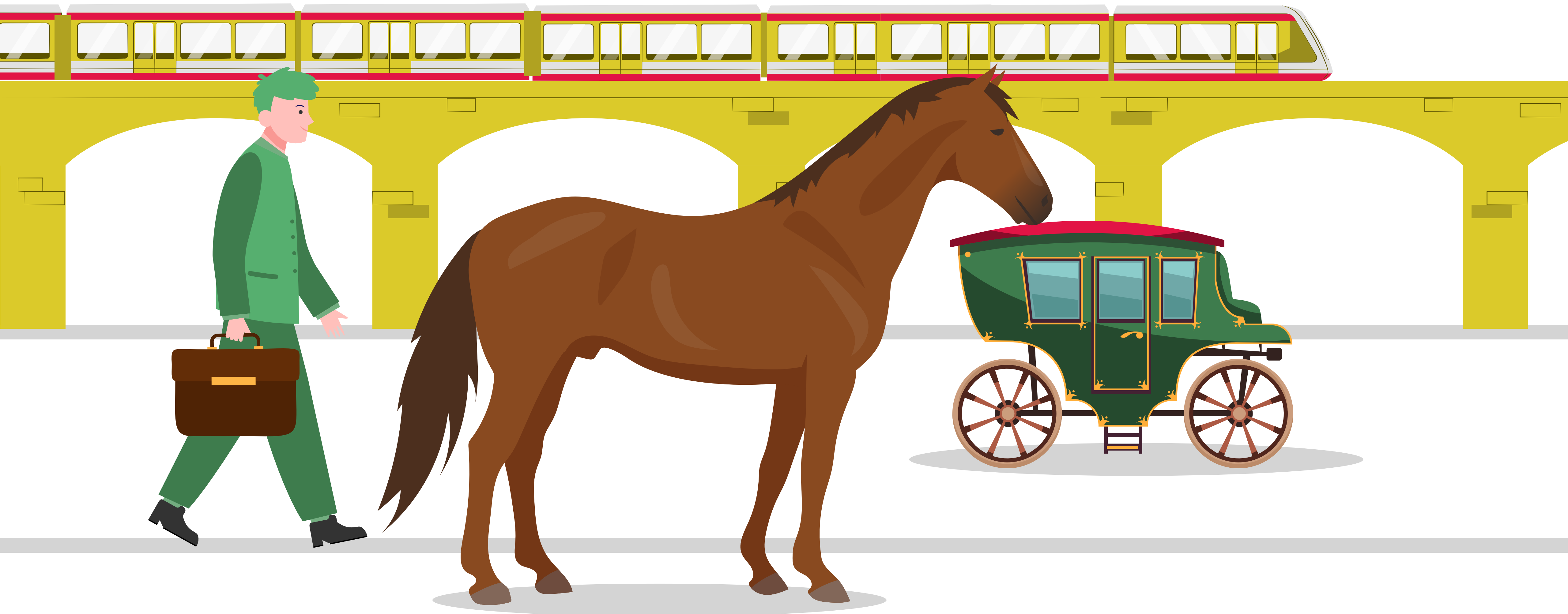

“การเดินทางเท้า”

คือรูปแบบการเดินทางที่
พื้นฐานที่สุดของมนุษย์

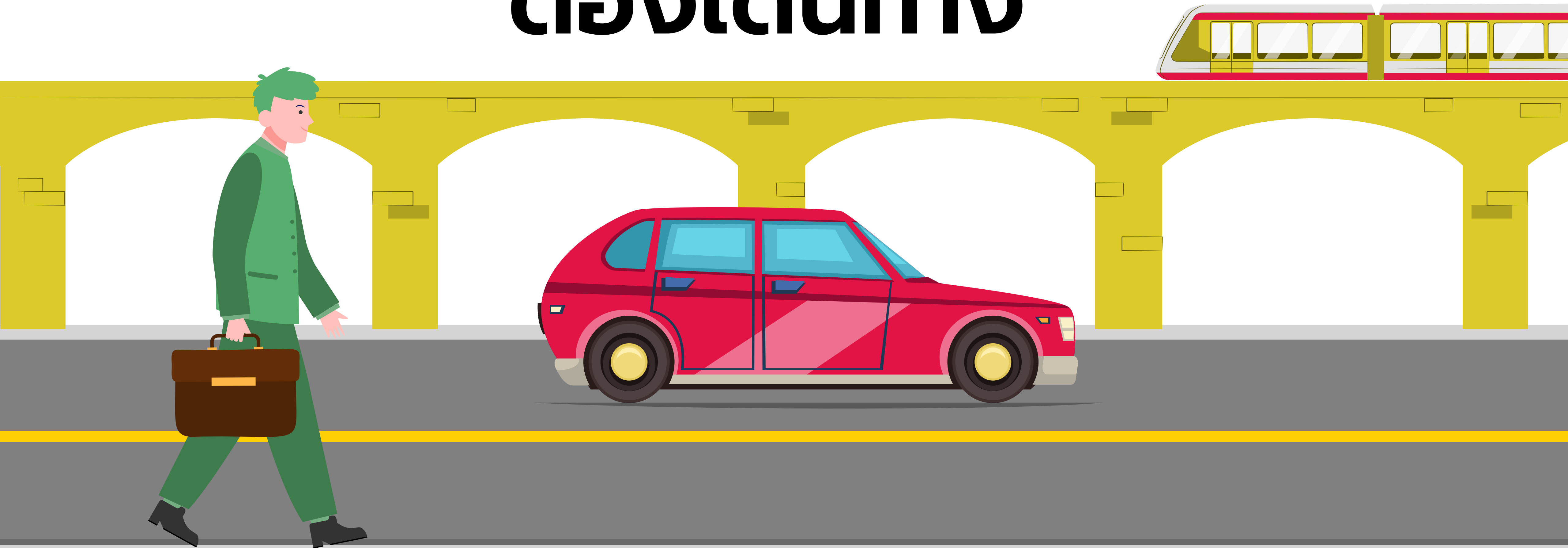
มันเป็นสิ่งธรรมดา

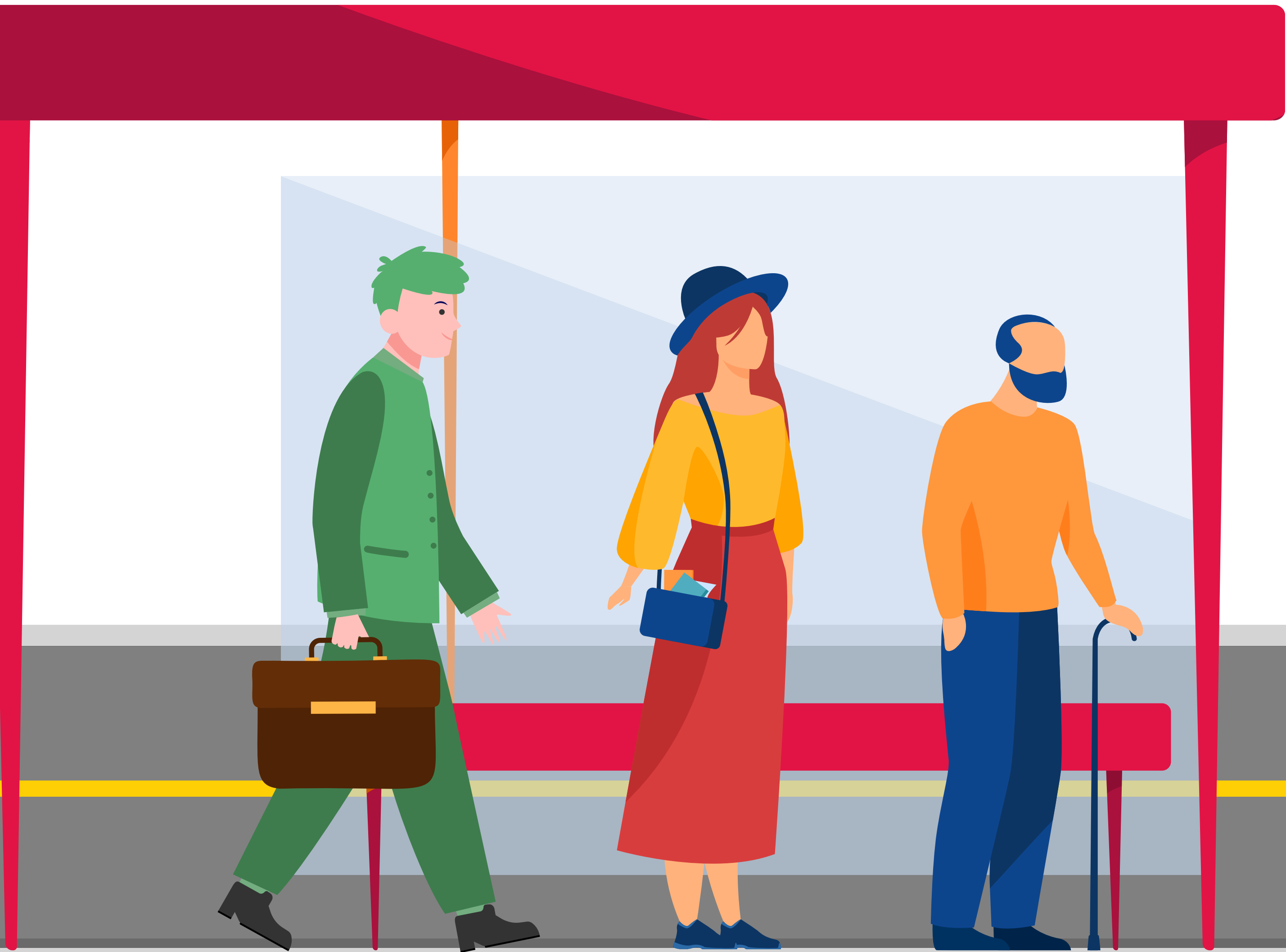

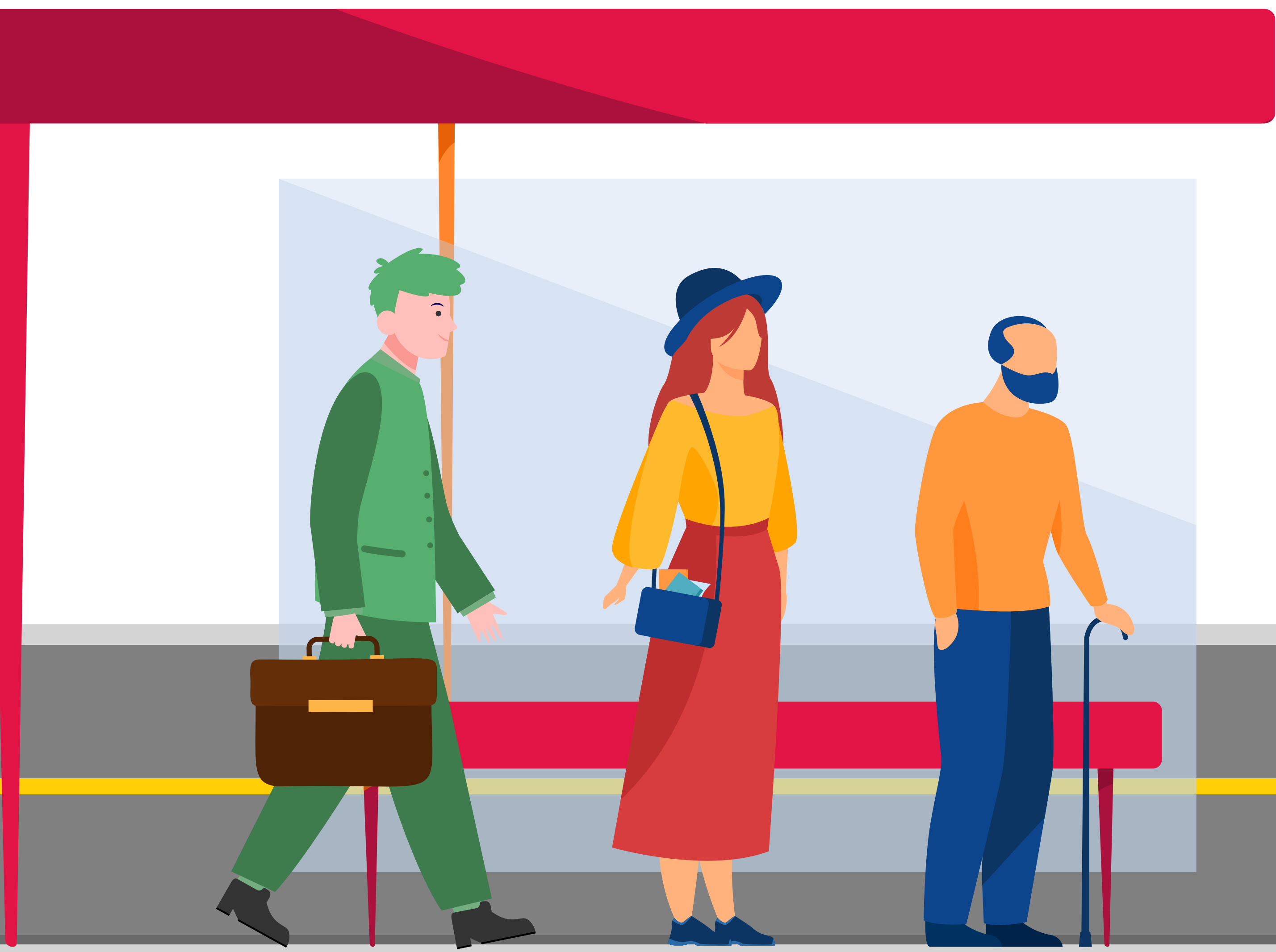
มันเป็นสิ่งธรรมดาที่สิ่งมีชีวิตที่ชื่อ “มนุษย์”

มันเป็นสิ่งธรรมดาที่สิ่งมีชีวิตที่ชื่อ “มนุษย์” ต้องเดินทาง

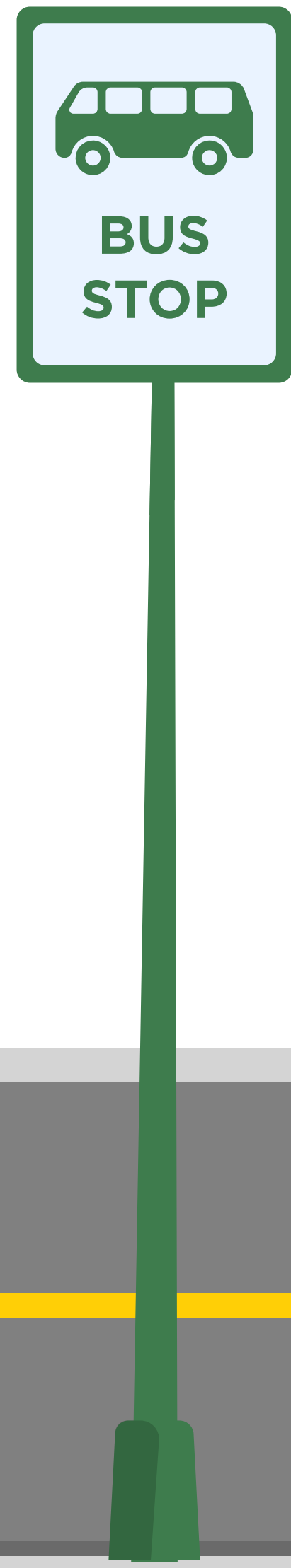

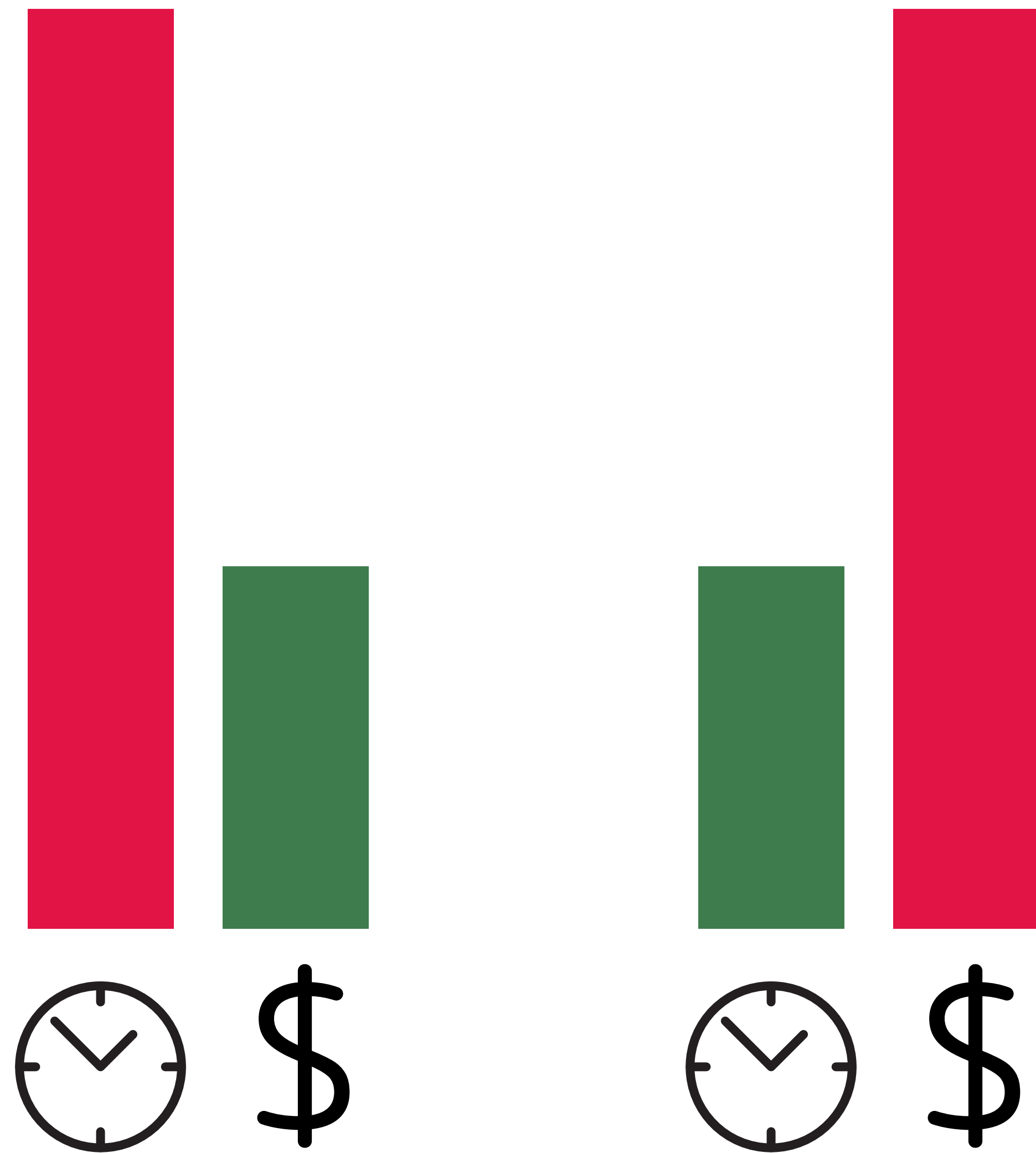

แต่ในประเทศที่การเดินทาง
แสนจะยากลำบาก
การใช้ชีวิตและการค้าขาย
ก็จะยากตามไปด้วย

เมื่อการเดินทางยาก
เราก็พัฒนายาก

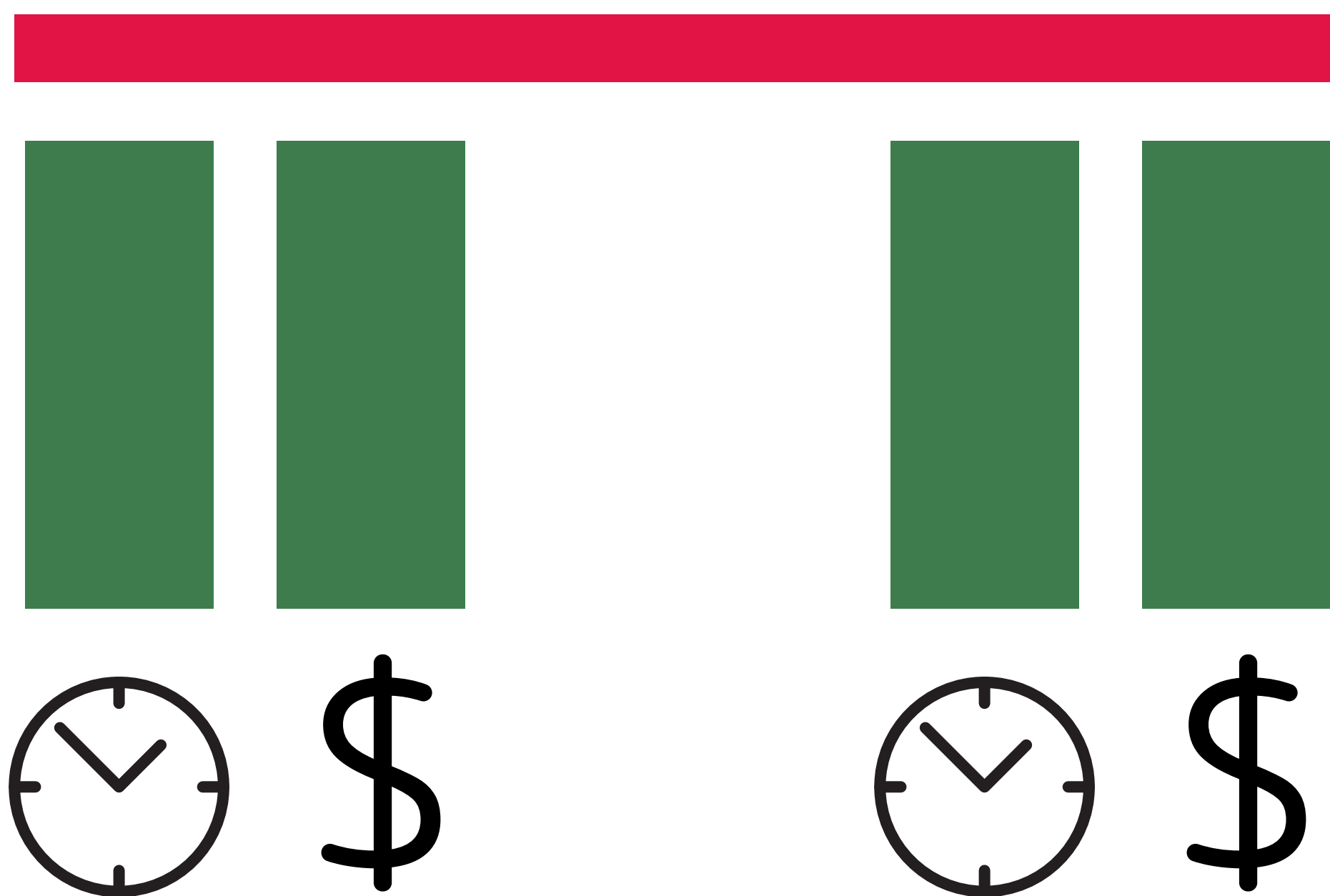

สิ่งสำคัญที่สุด
ของการเดินทางไม่ใช่ระยะทาง
แต่คือ **'ต้นทุน'** และ **'เวลา'**

มูลค่าของเวลาในการเดินทาง (Value of Traveling Time) ช่วยอธิบายว่า จริงๆ แล้วมนุษย์ตัดสินใจเดินทางจาก 2 ปัจจัยหลัก คือ 'ต้นทุน' และ 'เวลา' กล่าวคือ เราจะเลือกเดินทาง จากทางที่เร็วที่สุดและคุ้มค่าที่สุด และทางที่คุ้มค่าที่สุดอาจจะไม่ใช่ทางที่ถูกที่สุดเสมอไป

รัฐ

คือผู้ที่จะต้องสร้าง
ตัวเลือกในการเดินทาง
ให้กับเราให้หลากหลายที่สุด

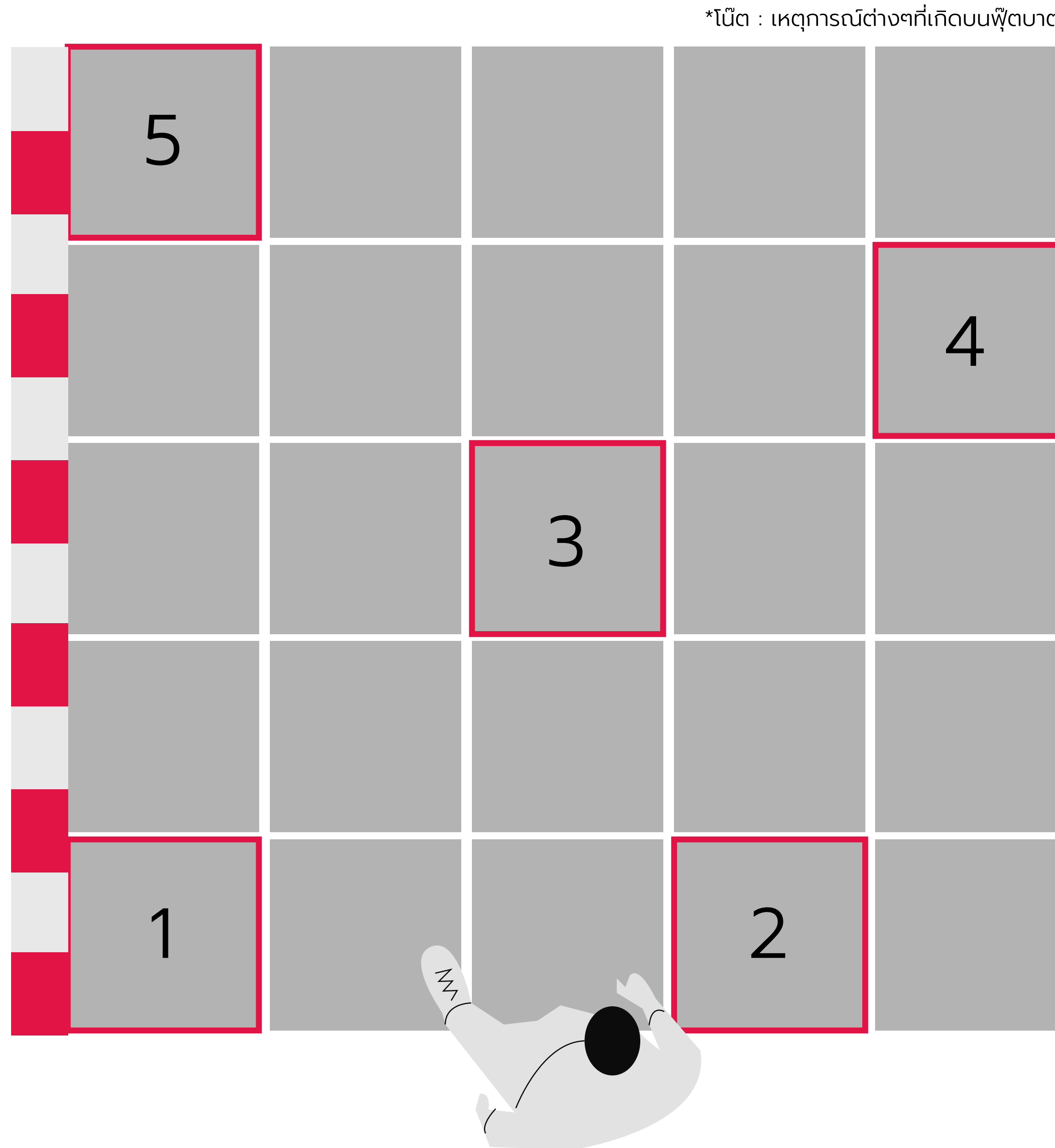

รัฐคือผู้ที่ทำหน้าที่ในการสร้างตัวเลือกในการเดินทางแก่ประชาชนให้หลากหลายที่สุด โดยรัฐจะสร้างโครงสร้างพื้นฐานรองรับการเดินทางรูปแบบต่างๆ ของประชาชน เป็นทางเลือกที่จะทำให้เราสามารถเลือกได้ว่าวันนี้เราจะสามารถไปถึงที่หมายด้วยวิธีไหนได้บ้าง จะเป็นรถเมล์ รถไฟ หรือรถยนต์ส่วนตัว ก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าเรามีต้นทุนและเวลาเท่าไหร่ แล้วเราจึงเลือกบนความต้องการของเรา

แต่การเดินทางที่ดี
ต้องเริ่มต้นด้วย
ทางเท้าที่

“เดินง่าย”

เพราะทั้งชีวิต
ของมนุษย์นั้นต้อง
“เดิน”

“ระบบขนส่งมวลชนที่ดี”
ในเมืองของเรา
ต้องประกอบด้วยอะไรบ้าง

1.
ระบบขนส่งในชุมชน
(Local Route)

ใช้ขนส่งเริ่มต้นได้จากหน้าบ้าน
ไปตามตรอกซอกซอย และภายในชุมชน

2.
ระบบขนส่งระหว่างชุมชน
(Feeder Route)

พาเราออกจากชุมชน
สู่ถนนรองและถนนใหญ่ของเมือง

3.
ระบบที่ขนส่งหลักของเมือง
(mass route)

ทำให้เราไปได้พื้นที่หรือย่านสำคัญต่างๆ ทั่วทั้งเมือง

การขนส่งชานเมือง (Commuter Route)

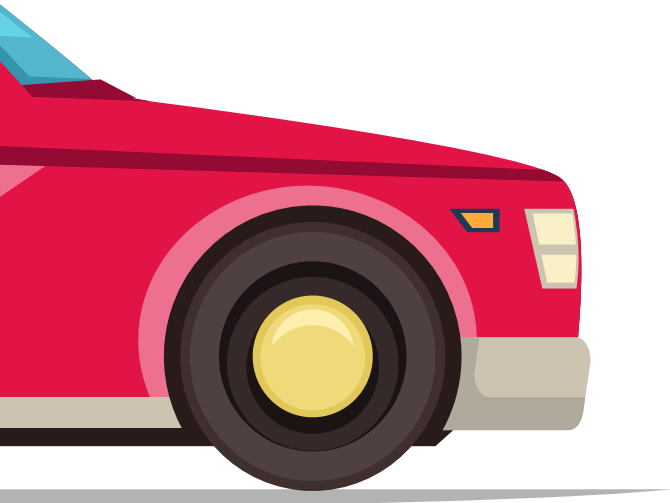
ทำหน้าที่พาเราออกจากใจกลางเมือง

การขนส่งระหว่างเมือง (Intercity Route)

ทำหน้าที่เชื่อมเราไปสู่ภูมิภาคต่างๆ ทั่วทั้งประเทศ

ระบบขนส่งมวลชนที่ครอบคลุมและมีทางเลือก
ยังช่วยให้เรา **“ลดต้นทุน”** และ **“เพิ่มโอกาสหารายได้”** อีกด้วย

ระบบขนส่งมวลชนที่ครอบคลุม
มันช่วยให้เรา “หาเงินง่าย” และ “ใช้ชีวิตได้ง่ายขึ้น” จริงๆ

หมู

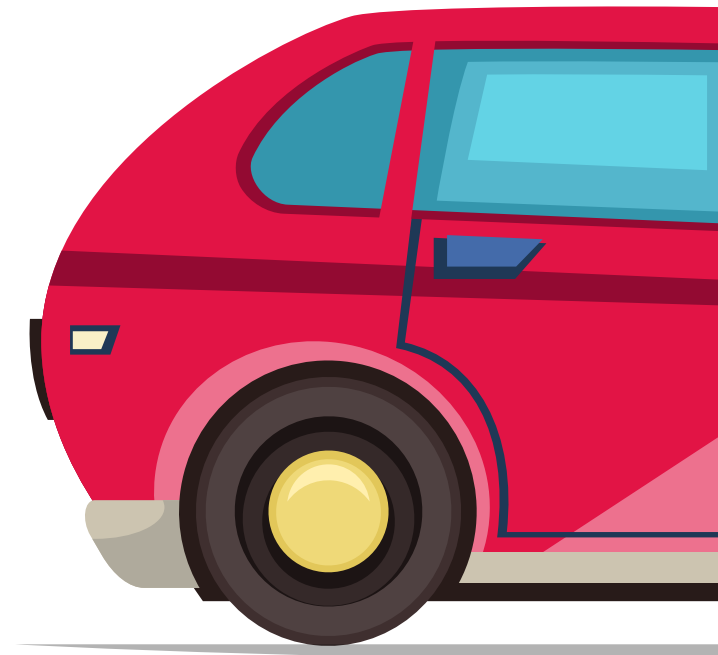
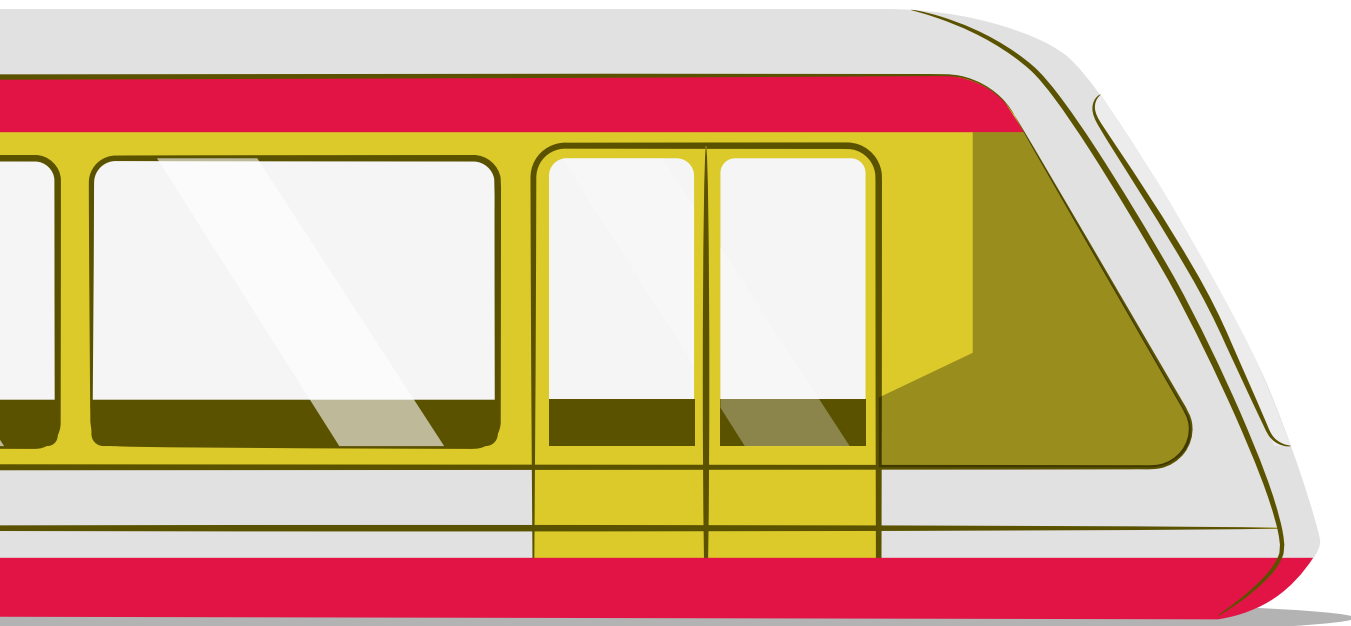
เนื้อ

ผักเหี่ยว

วัตถุดิบที่เสียหาย

เขมาารถ วิ่งหลายเที่ยว ไหนจะต้องเจอรถติด สินค้าหรือวัตถุดิบที่เราซื้อมาอาจเสียหาย

ระบบขนส่งมวลชนที่ครอบคลุม
มันช่วยให้เรา **“หาเงินง่าย”** และ **“ใช้ชีวิตได้ง่ายขึ้น”** จริงๆ

ระบบขนส่งมวลชนที่ครอบคลุม
มันช่วยให้เรา “หาเงินง่าย” และ “ใช้ชีวิตได้ง่ายขึ้น” จริงๆ

สินค้าจาก
ต่างประเทศ

หมู

เนื้อ

ซีฟู้ด

อาหารอีสาน
รูปแบบใหม่

ผักสด

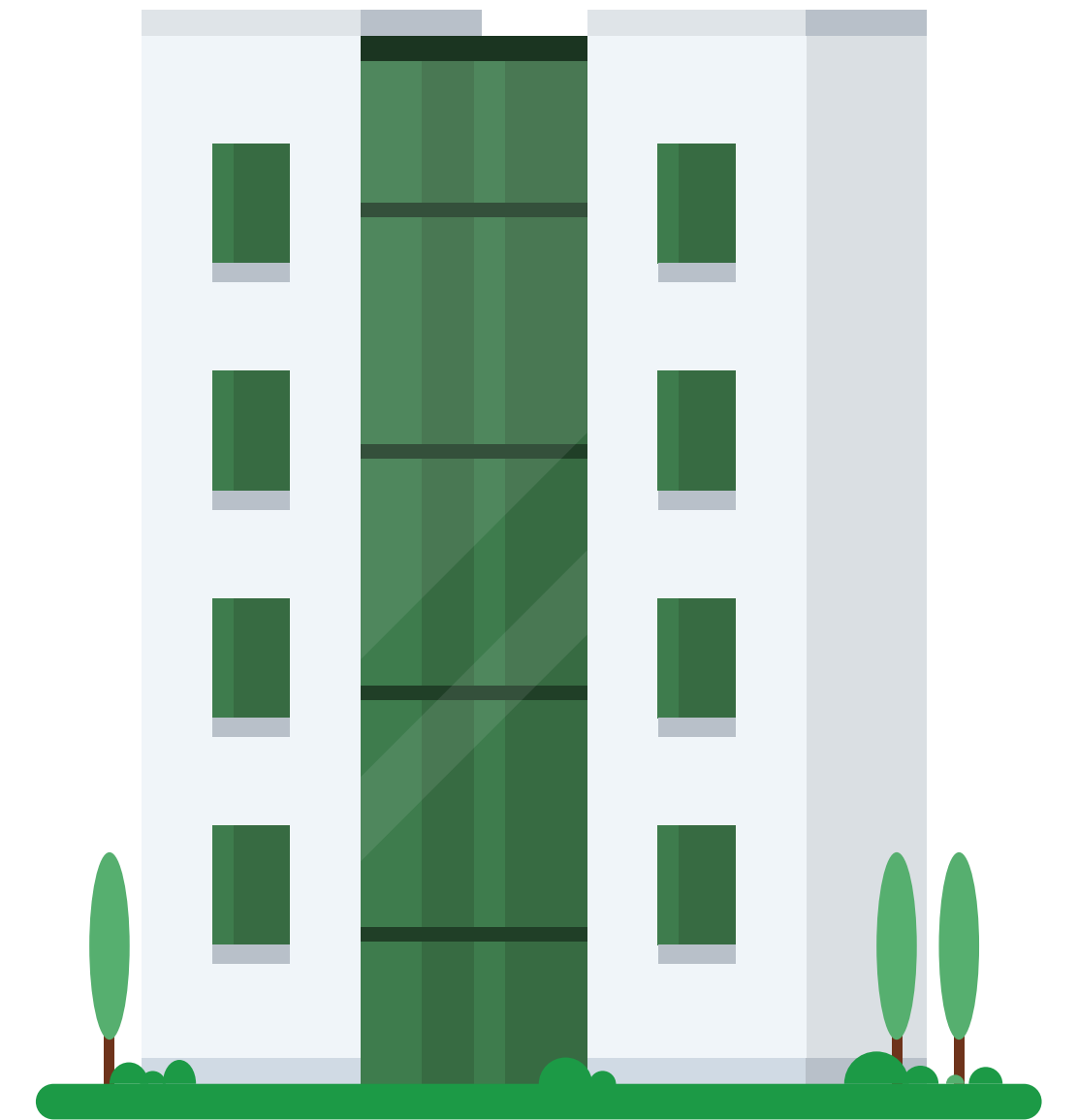
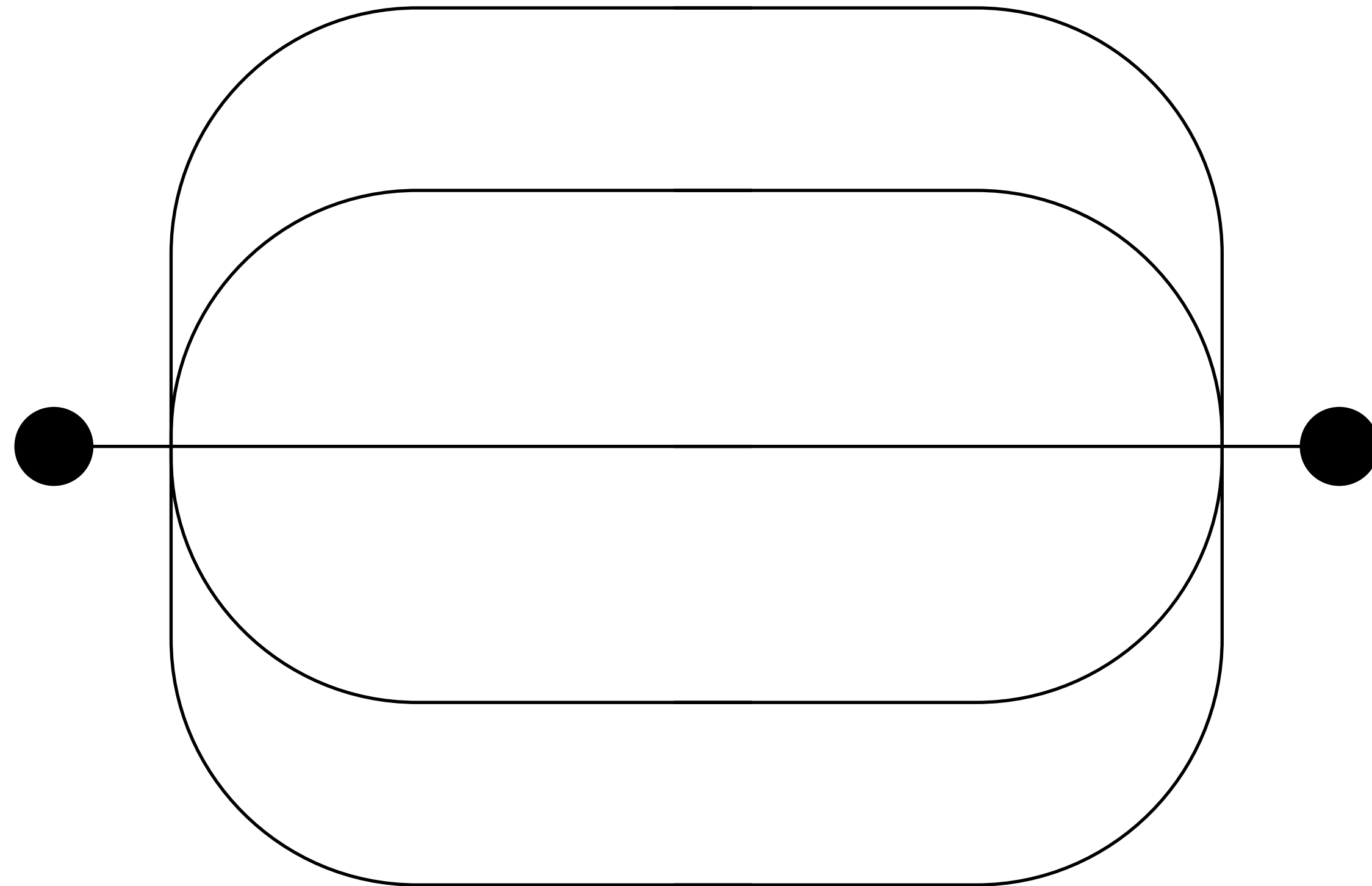
วัตถุดิบ

แรงงาน

จะดีกว่ามั้ย ถ้าเราสามารถขึ้นรถไฟได้ที่หลายๆ ร่วมกันทั้งชุมชน และจ่ายค่าเดินทางแค่รอบเดียว
จะดีกว่ามั้ย ถ้าเราสามารถขนแรงงานที่มีความสามารถ เข้ามาทำงานที่เมืองของเราได้ง่ายขึ้น
จะดีกว่ามั้ย ถ้าเราได้วัตถุดิบใหม่ๆ ถูกๆ ทันเวลา มาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์หรืออาหารเมนูใหม่ๆ ได้

ตั้งนั้นแล้ว

ขึ้นอยู่กับว่า
“เรามีทางเลือกของการเดินทางมากแค่ไหน”

แต่ได้ยวงก่อน!

...\$K\$อไม่?

กรมทางหลวงชนบท

ดูแลถนน 47,983.434 กม.

งบประมาณปี พ.ศ.2565
45,851,752,600 บาท

เฉลี่ย 955,574.64 บาท/กม.

กรมทางหลวง

ดูแลถนน 74,719.91 กม.

งบประมาณปี พ.ศ.2565
113,348,048,600 บาท

เฉลี่ย 1,516,972.50 บาท/กม.

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ดูแลถนนถึง **597,667** กม.

งบประมาณปี พ.ศ.2565
29,768,225,200 บาท

เฉลี่ยแค่ **49,807.38** บาท/กม.

82%

ของอุบัติเหตุบนท้องถนน เกิดบนถนนที่
องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดูแล

27,310 ครั้ง

คือจำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจาก
สัญญาณไฟจราจรและป้ายบอกทางไม่ชัดเจน

หรือคิดเป็น 64%

ของอุบัติเหตุบนท้องถนนที่เกิดจาก
สัญญาณไฟจราจรและป้ายบอกทางไม่ชัดเจน

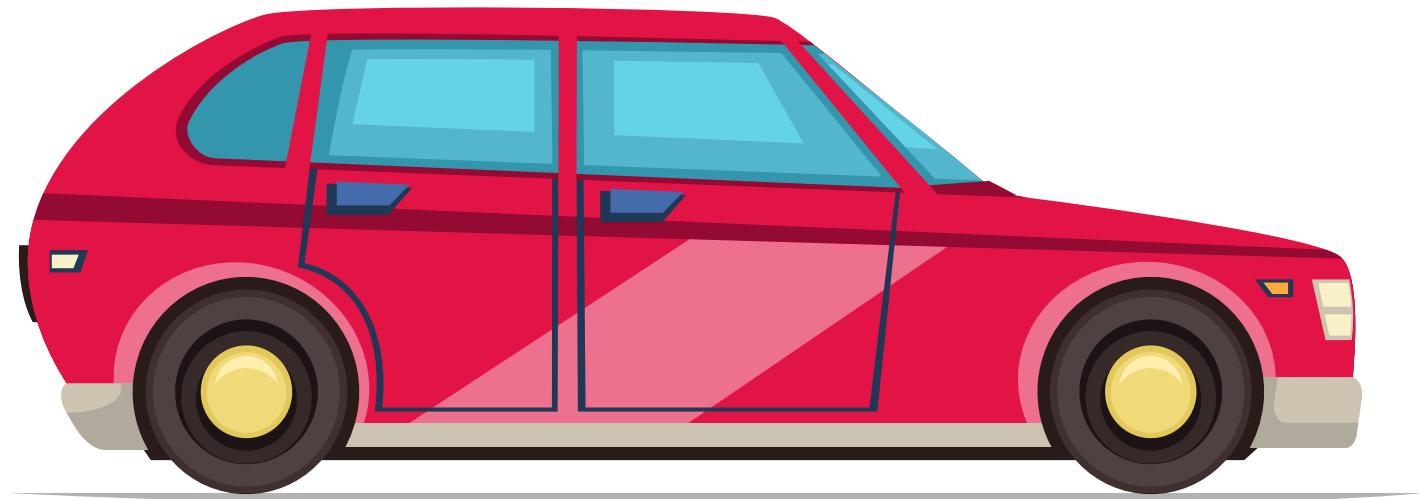
1,902 ครั้ง

คืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจาก**สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย**

27%

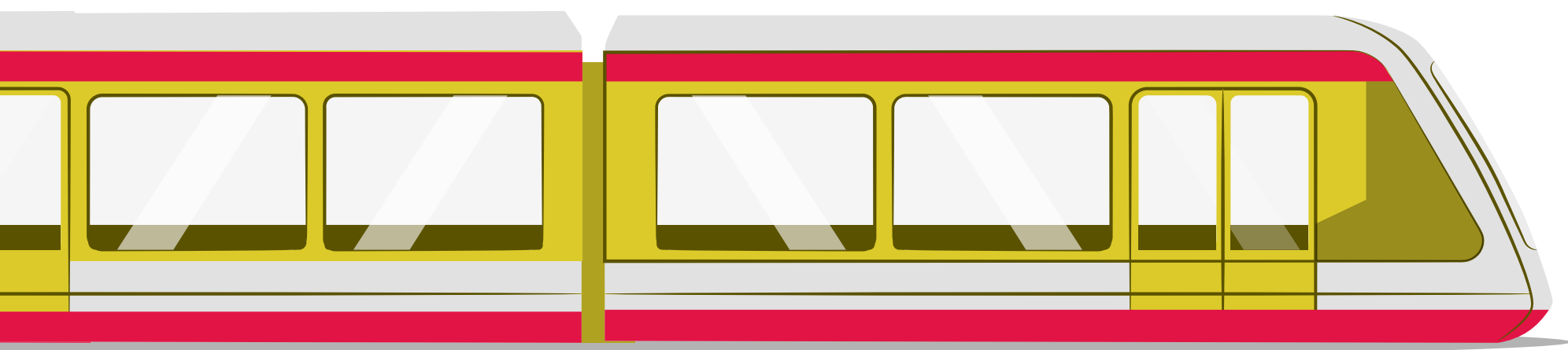
ของอุบัติเหตุบนท้องถนน
ที่เกิดขึ้นจาก**ถนนลื่น**

ต้นทุนค่าขนส่งของแต่ละรูปแบบ

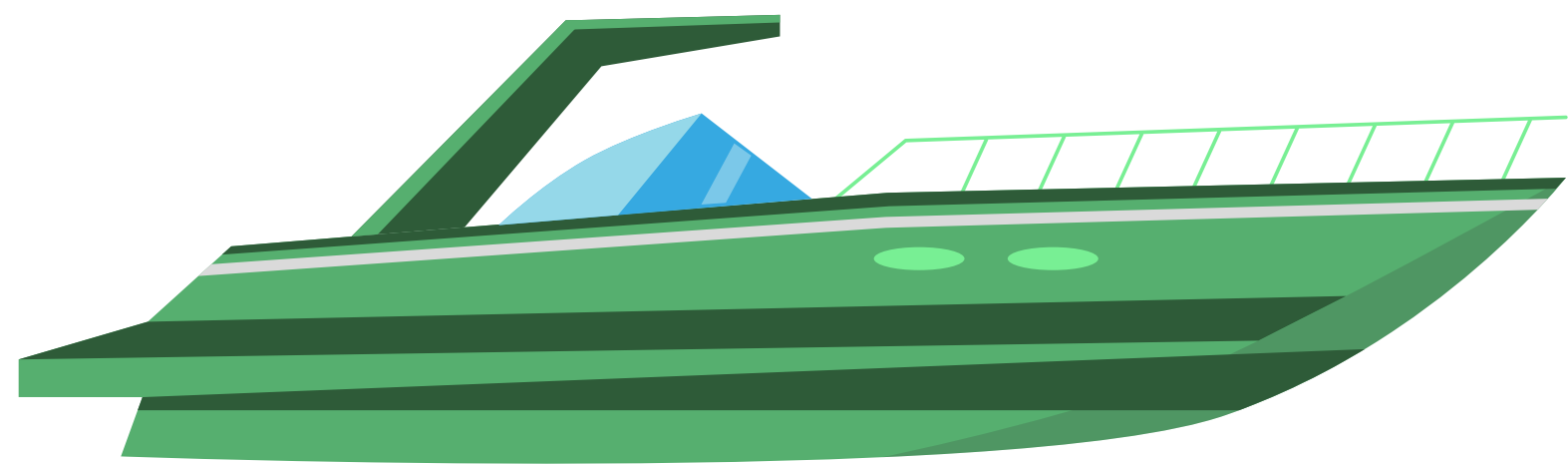
1.72 บาท

ต่อตัน ต่อ กม.

0.93 บาท

ต่อตัน ต่อ กม.

0.64 บาท

ต่อตัน ต่อ กม.

แล้วเราควรส่งเสริมให้รัฐพัฒนาระบบไหนกันแน่?

ทุกจังหวัดมีสถานีขนส่ง

แต่นอกจากจะเอาไว้ใช้สำหรับขนส่งแล้ว มันยังเป็นที่ “มากกว่า” นั้น

มาดูกันว่าในต่างประเทศมีอะไรในสถานีขนส่งบ้าง

เนเธอร์แลนด์มีห้องสมุด

สหรัฐอเมริกามีสำนักงาน

ญี่ปุ่นมีห้างสรรพสินค้า

อังกฤษมีพิพิธภัณฑ์

**ในเมื่อสถานีขนส่งมีพื้นที่เหลือมากมาย สิ่งในเมืองกำลังต้องการ
จึงสามารถสร้างเพิ่มได้ ที่สถานีขนส่งในเมืองของเรา**

**“โค้งร้อยละพ” ผีเสื้อบน
หรือบนส่งแสงช่วย?**

ประเทศไทย “เหมือนถูกแบ่งแยกเป็นสองประเทศ”

ชนบท

รถสองแถว

สามล้อ

มอเตอร์ไซค์รับจ้าง

ในเมือง

รถเมล์

แท็กซี่

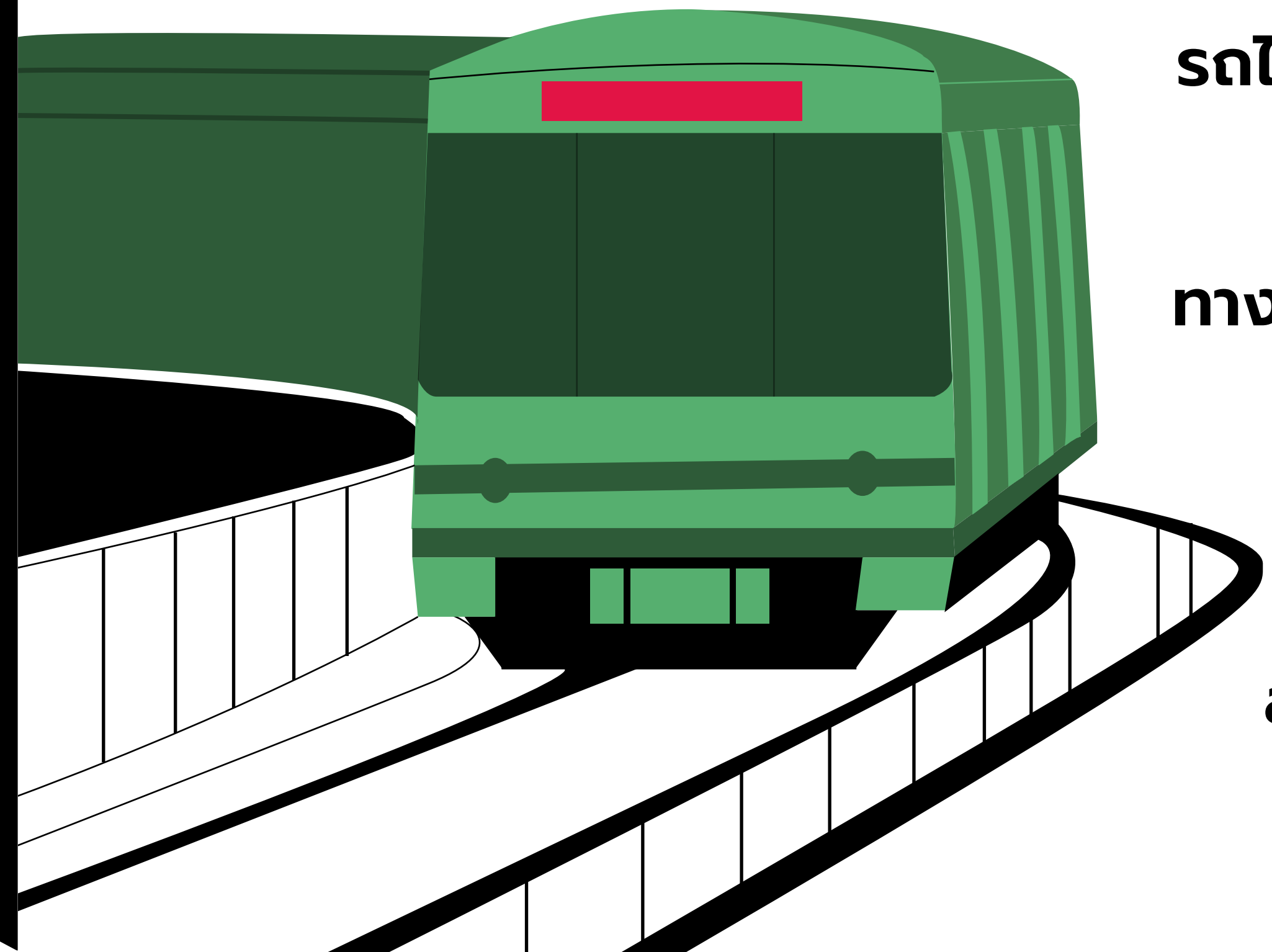
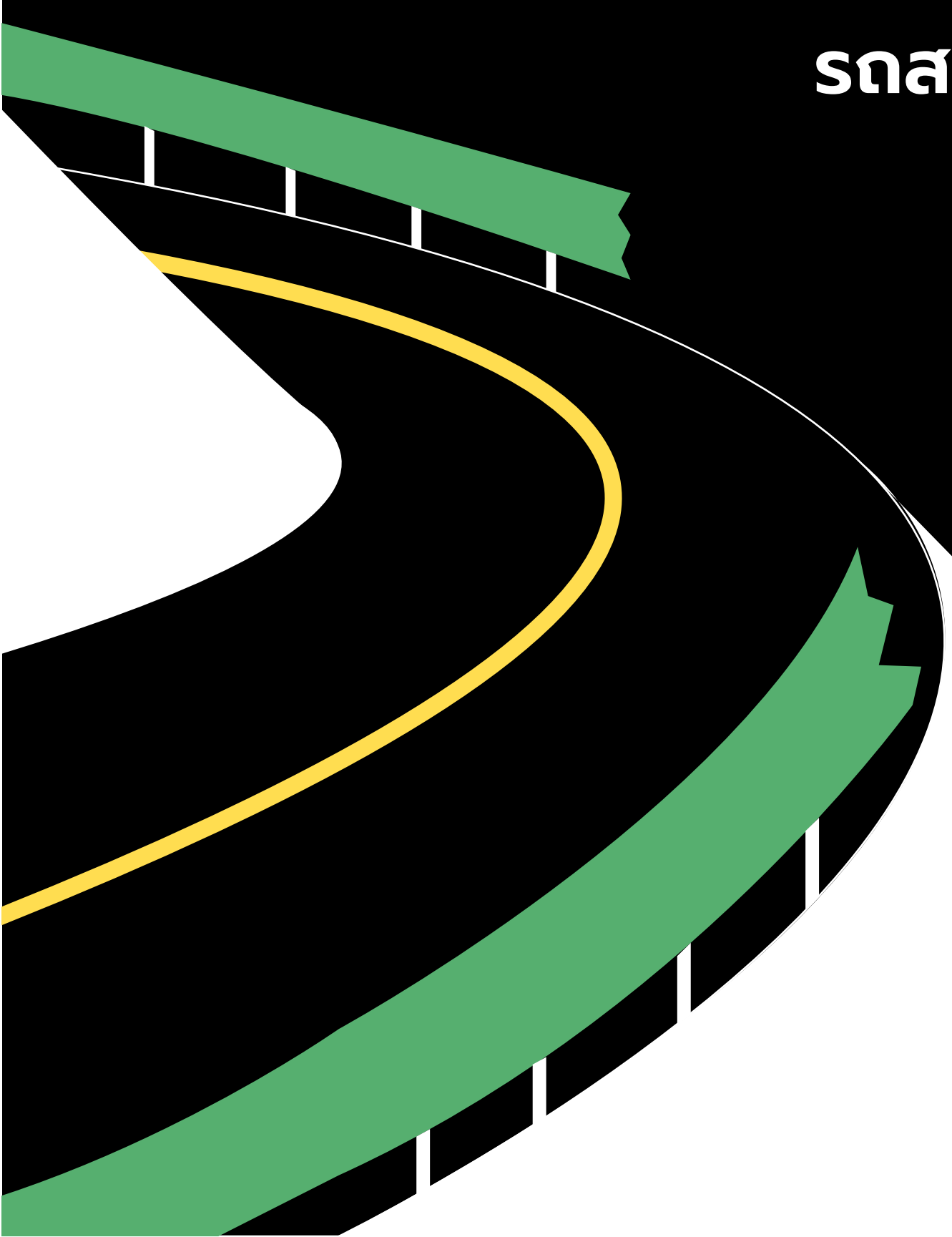
มอเตอร์ไซค์รับจ้าง

รถไฟฟ้า

ทางด่วน

เรือ

สนามบิน

ชนบท

ในเมือง

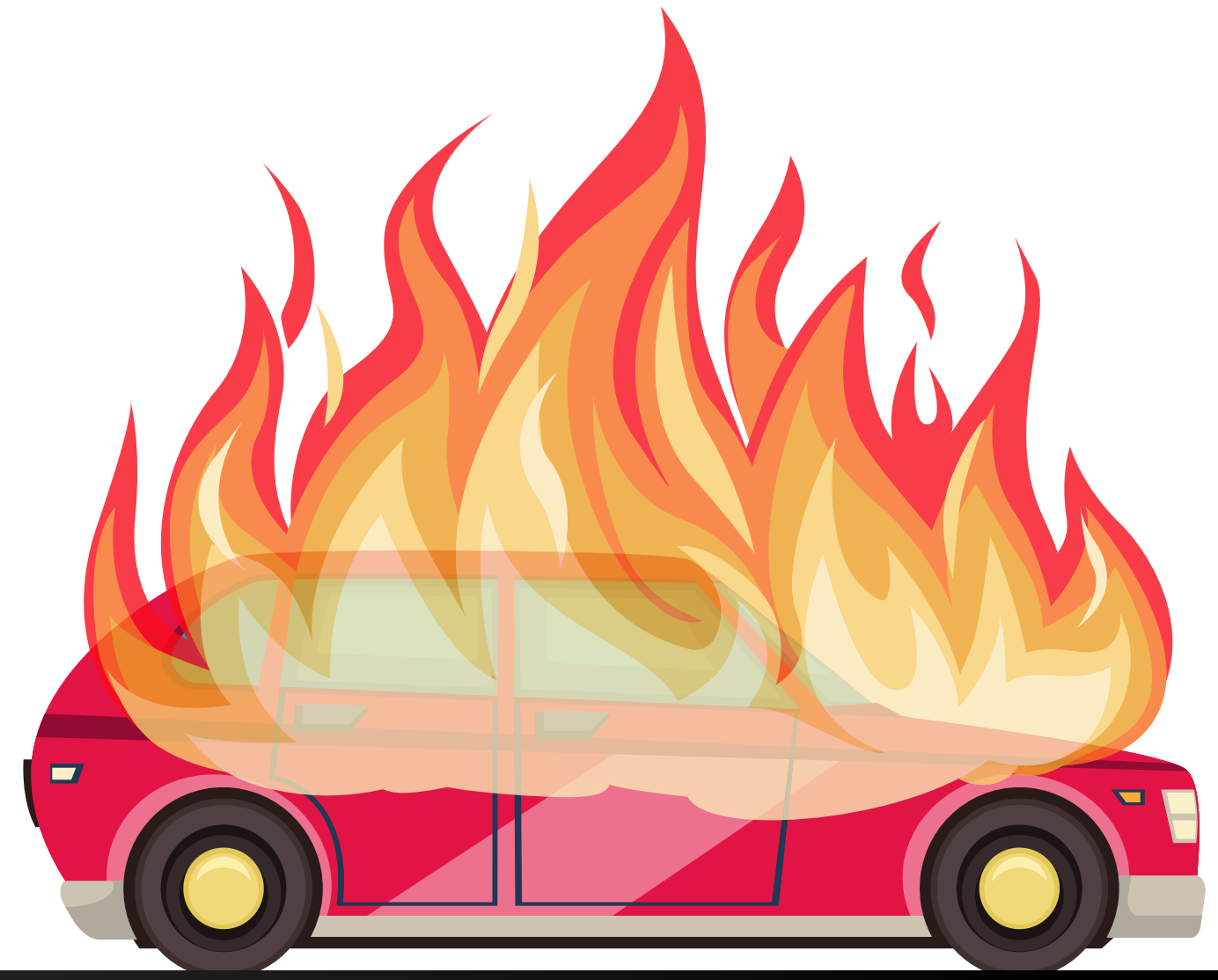

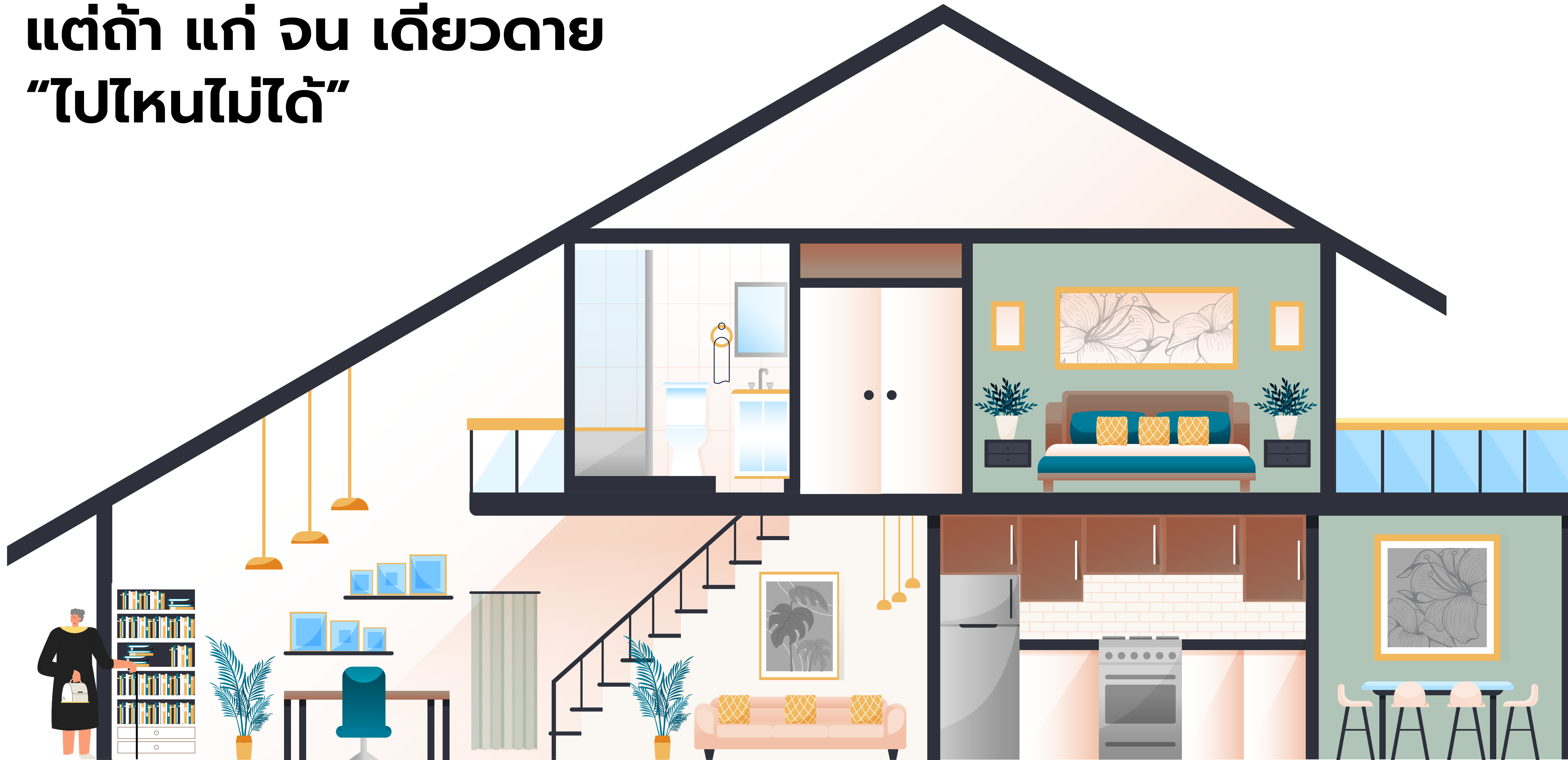
**เพราะเลือกไม่ได้
ก็เลยต้องตายบนท้องถนน**

22,491
DEATHS

สังคมผู้สูงอายุมาแล้ว แต่ถ้า แก่ จน เดี่ยวดาย “ไปไหนไม่ได้”

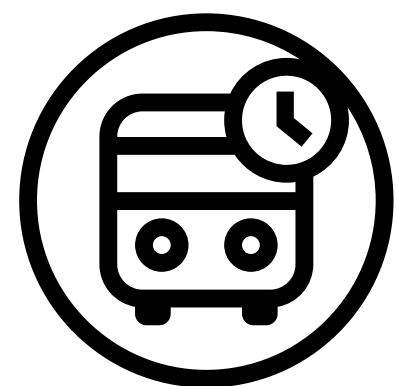

ย้อนมองดูชนบท

เกิดอะไรขึ้นกับ

การขนส่งของภาคอีสาน

เกิดอะไรขึ้นกับ การขนส่งของภาคอีสาน?

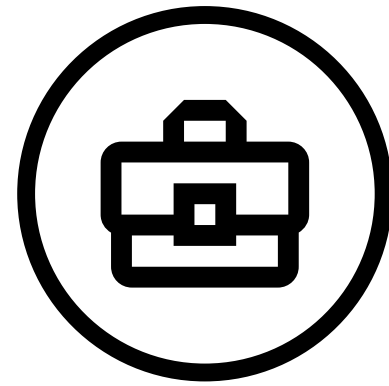
ความที่เดินรถ
น้อยมาก

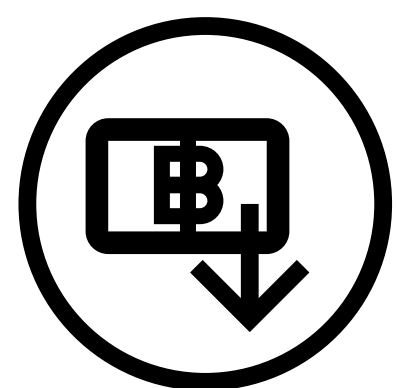
ไม่มีการวางแผน

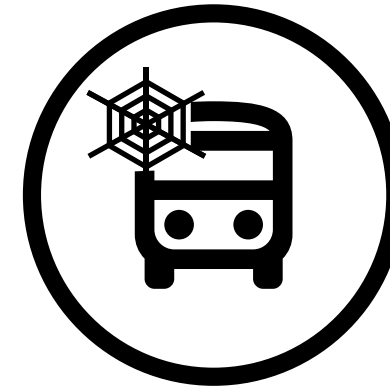
ไม่มีการทำกับดูแล
อย่างจริงจัง

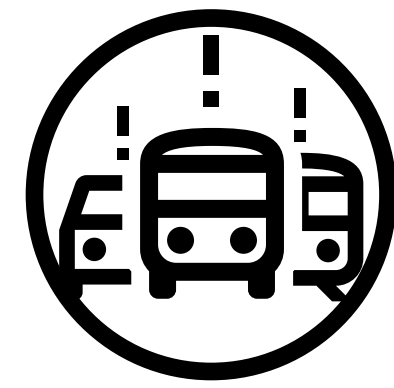
ให้เอกชน
เดินรถเอง

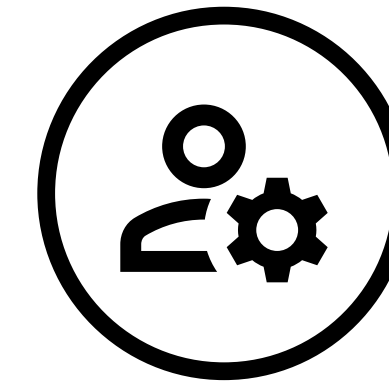
งบประมาณ
น้อยมาก

สภาพ
ยานพาหนะเก่า

เส้นทาง
ไม่ครอบคลุม

ไม่ให้ความสำคัญ
ในการบริหารจัดการ

ระบบขนส่งมวลชนในต่างจังหวัดแย้ กระทบการท่องเที่ยวเมืองรองมหาศาล

20%

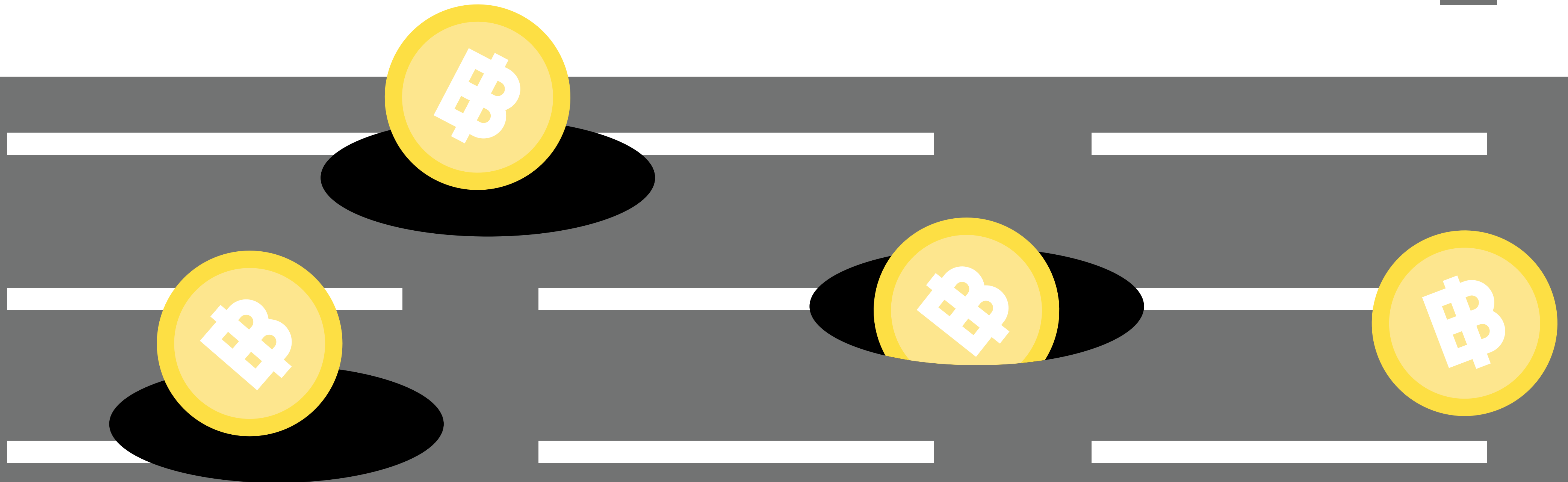
ของ GDP ประเทศไทยมาจาก รายได้จากการท่องเที่ยว

แต่รายได้เข้าถึงท้องถิ่นและจังหวัดเล็กจังหวัดน้อย
มากแค่ไหนกัน? ในเมื่อไม่มีขนส่งสาธารณะ
มาอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว
เมืองรองที่ไม่ใช่จังหวัดท่องเที่ยวจึงยังไม่ดึงดูด
และขาดเม็ดเงินจากการท่องเที่ยวที่ โดยเฉพาะภาคอีสาน

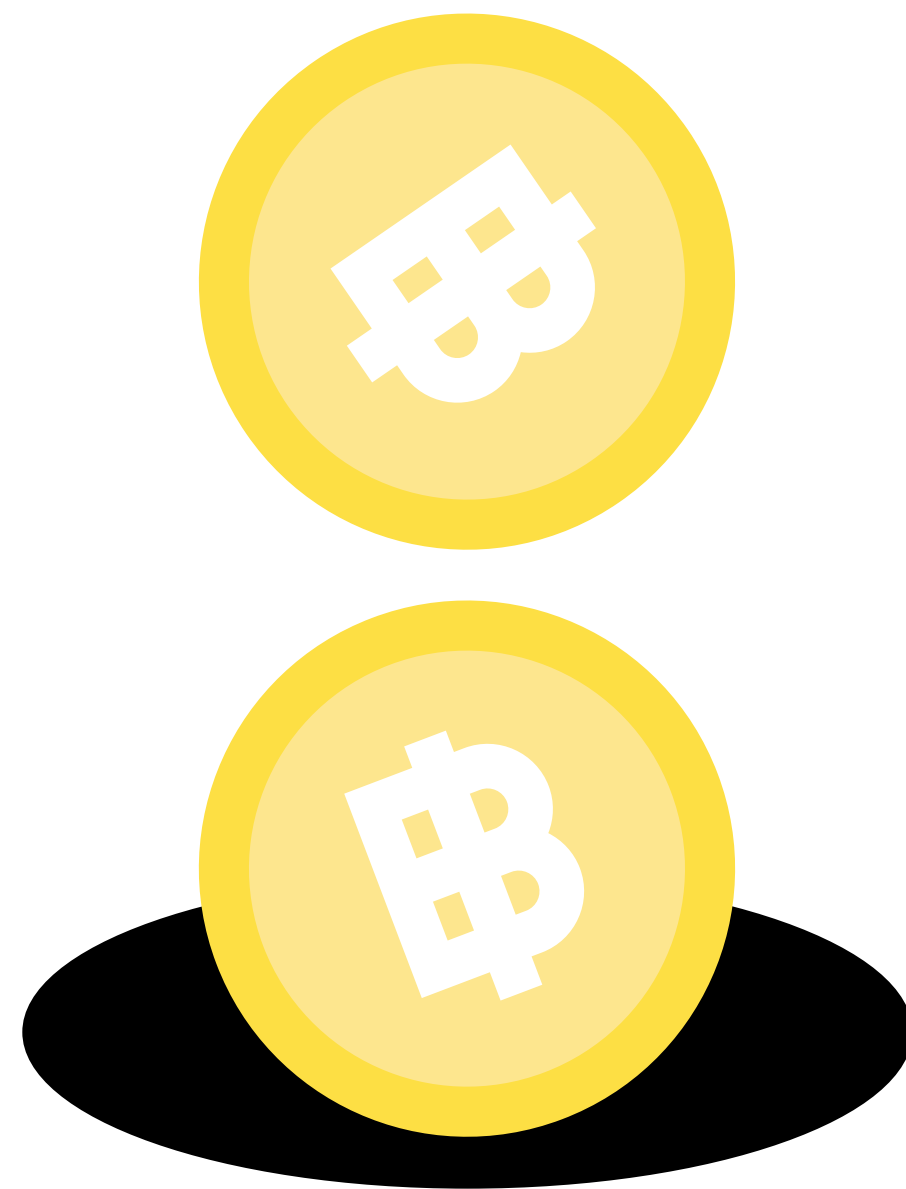
การพัฒนาไปกับเงินที่หายไป ของภาคอีสาน

ภาคกลาง

ภาคอีสาน

การพัฒนาไปกับเงินที่หายไป ของภาคอีสาน

ตอนนี้หน่วยงานภาครัฐและนักนโยบาย
กำลังหาทางออกให้เศรษฐกิจท่องเที่ยวไทย
ทุกคนพูดถึง local tourism หรือท่องเที่ยวท้องถิ่น
แต่เรามีสิ่งนี้ไม่ได้ ถ้าไม่มีขนส่งสาธารณะที่ดี
และทั่วถึงในต่างจังหวัดด้วย

เงินของรัฐที่ลงทุนกับระบบขนส่งไทย

ขาดทุน แต่ไม่คุ้มค่า...

และด้อยประสิทธิภาพ

เฉพาะในกรุงเทพฯ
และหัวเมืองใหญ่เท่านั้น

ล้มละลาย

ไม่ครอบคลุม
และไม่ตรงเวลา

การรถไฟผูกขาด ได้เงินอุดหนุน “แต่ยังขาดทุน และไม่ตรงเวลา”

การรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นผู้ผูกขาดการเดินทางและให้บริการแต่เพียงผู้เดียวนับว่าเป็นการดำเนินกิจการโดยปราศจากคู่แข่ง และได้เงินสนับสนุนจากรัฐบาลทุกปี ในปี 2561 ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐกว่า 3,000 ล้านบาท

การรถไฟแห่งประเทศไทยมีภาวะหนี้สินและปัญหาขาดทุนต่อเนื่องมายาวนาน ในปี 2561 มีหนี้สินรวมสูงถึง 604,450 ล้านบาท นับเป็นอีกหนึ่งองค์กรของภาครัฐที่มีสัดส่วนหนี้สินสูงที่สุดในประเทศไทย เช่นเดียวกับการบินไทย และรถเมล์ของ ขสมก. ซึ่งครอบคลุมเป็นหลักแค่ในกรุงเทพฯ

เกิดอะไรขึ้นกับ ระบบขนส่งมวลชนไทย?

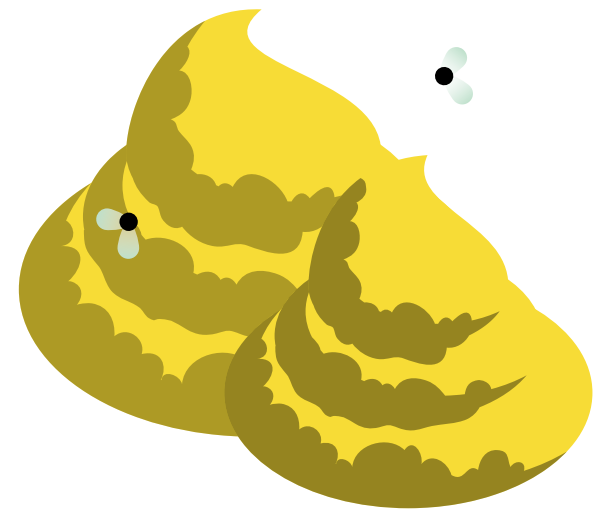
ขาดทุนได้แต่ “ต้องมีประสิทธิภาพ” และ “เป็นสวัสดิการ”

มีระบบขนส่งมวลชนจำนวนมากทั่วโลกที่ขาดทุน
เพียงความต้องการ เพื่อให้บริการประชาชนอย่างเท่าเทียม

**ขาดทุนได้แต่ “ต้องมีประสิทธิภาพ”
และ “เป็นสวัสดิการ”**

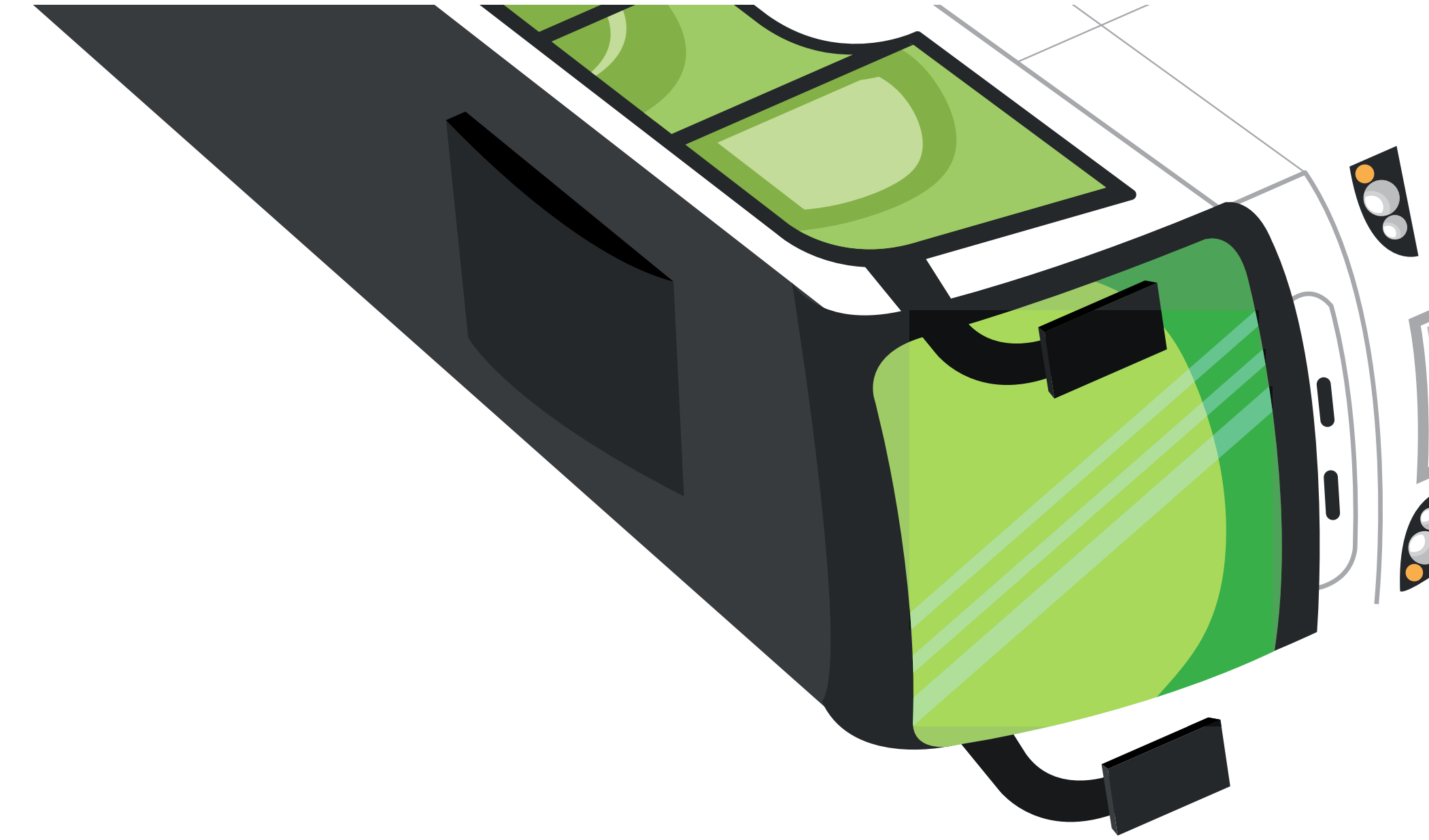
**แต่ภาวะขาดทุนของระบบการเดินทางของไทย
สะท้อนถึงการใช้จ่ายจากภาครัฐที่ลงทุนเป็นจำนวนมาก
แต่ก็ไม่สามารถสร้างความคุ้มค่าได้ ทั้งในทางการเงิน
และประสิทธิภาพของการให้บริการได้**

ขาดทุนได้แต่ “ต้องมีประสิทธิภาพ” และ “เป็นสวัสดิการ”

1. รถไฟยังมาไม่ตรงเวลา และไม่ครอบคลุมทุกจังหวัด
2. อุจจาระยังปล่อยทิ้งบนราง
3. ถนนยังเป็นหลุมเป็นบ่อ เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง
4. รถตู้ยังคว่ำเป็นข่าวอยู่เป็นประจำ

นี่คือผลตอบแทนที่ประชาชนได้รับ
จากการทำงานเสียภาษี

คำถาม

ดังนั้น “ดวงช่วย” ก็ได้ ไม่ต้องพึ่งเกจิหรือพระดัง
เพียงแค่ว่า “ดำให้ถูกคน”

“รัฐไทย”

ต้องรับผิดชอบอย่างไรบ้าง

เมื่อขาดทุน ก็ต้องเปลี่ยน:

เมื่อขาดทุน ก็ต้องเปลี่ยน: สร้างรายได้ จากกา

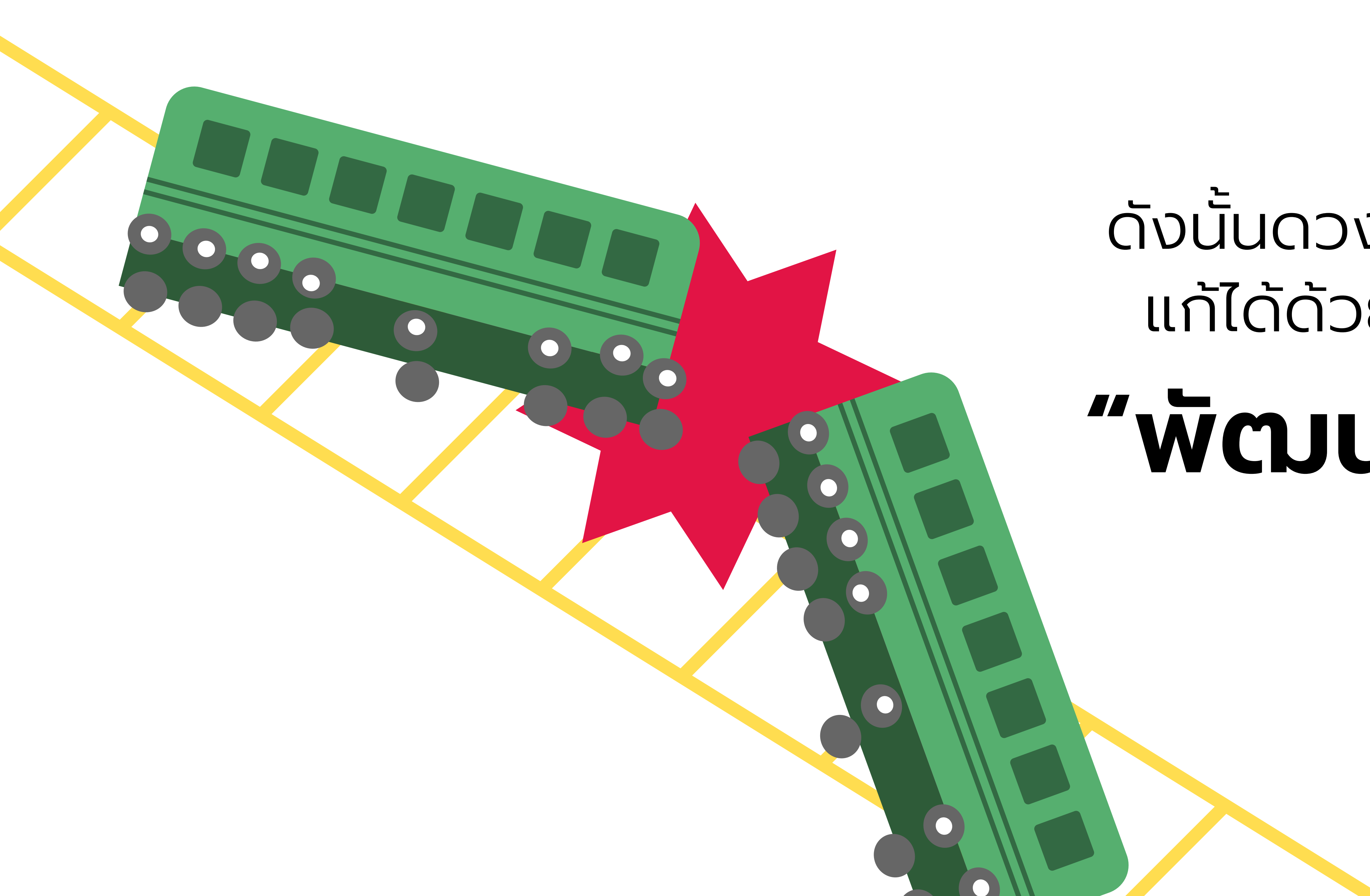
เมื่อขาดทุน ก็ต้องเปลี่ยน:
สร้างรายได้ จากการ

สร้างเม็ดเงิน

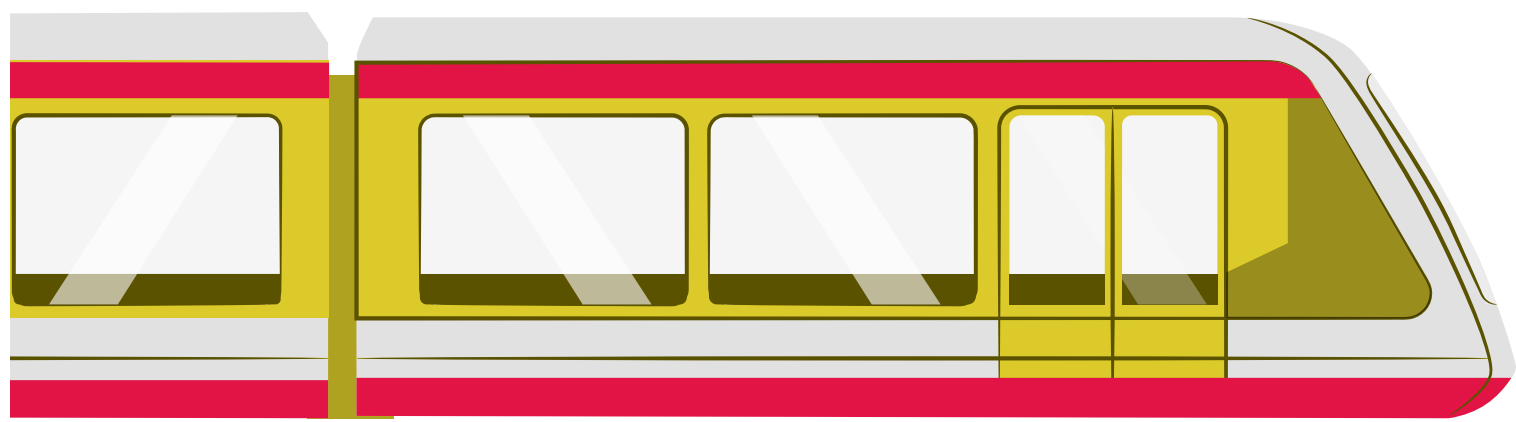
การพัฒนา “เพื่อทุกคน”

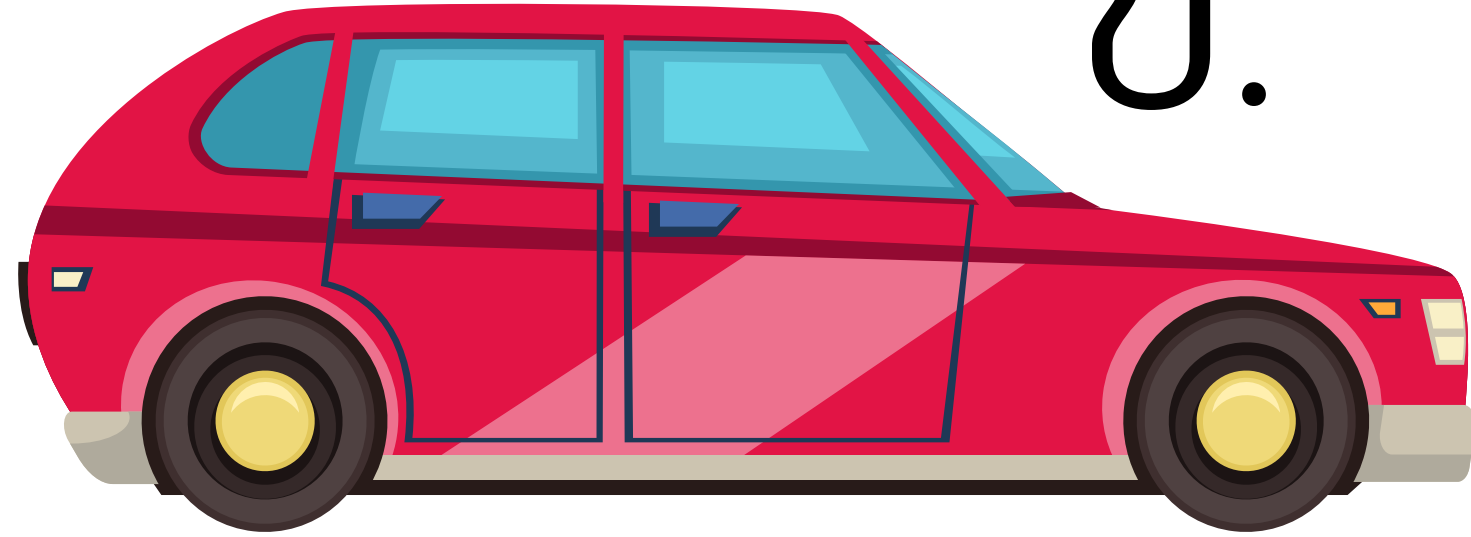

ดังนั้นดวงช่วย
แก้ไขด้วยการ
“พัฒนา”

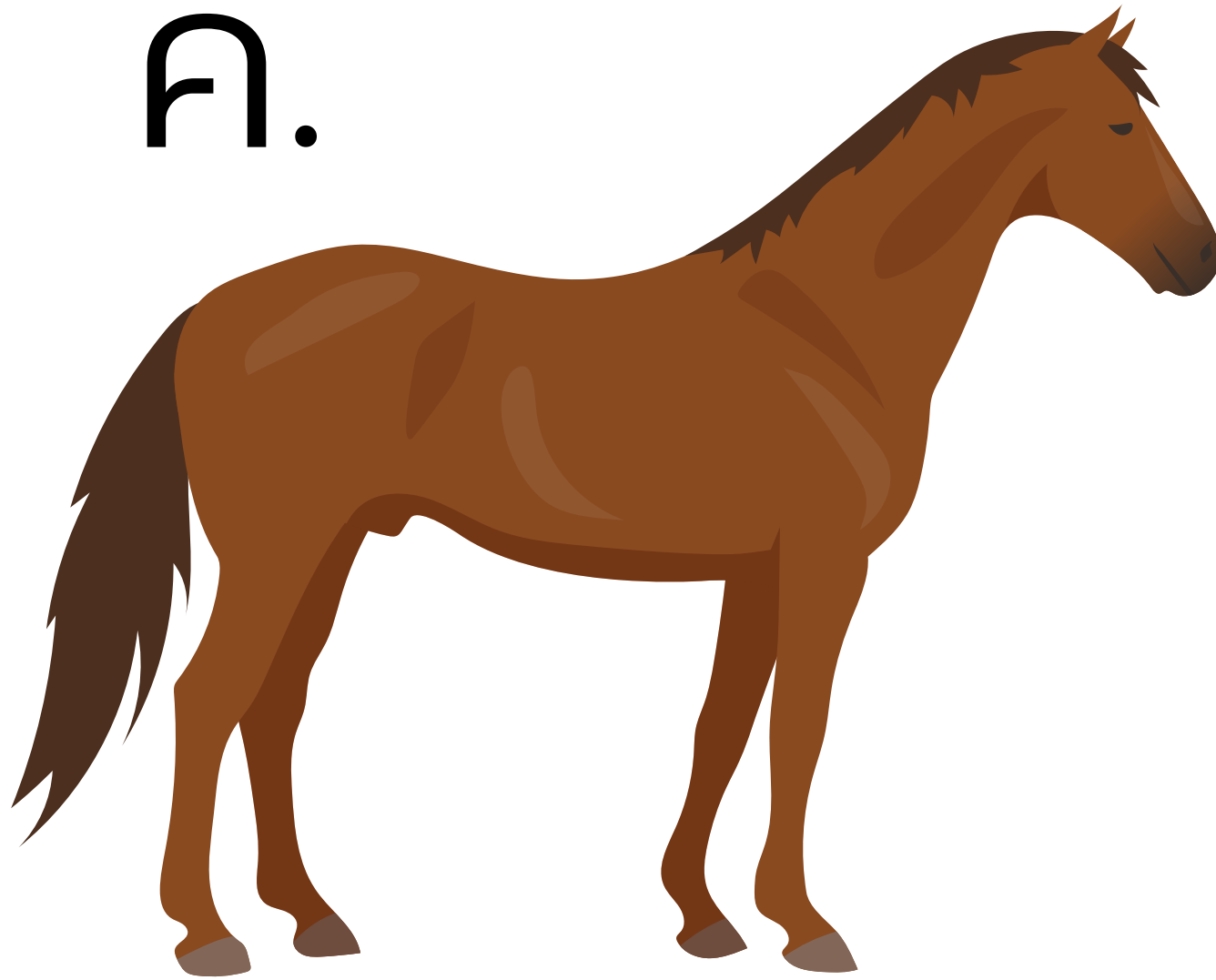
က.

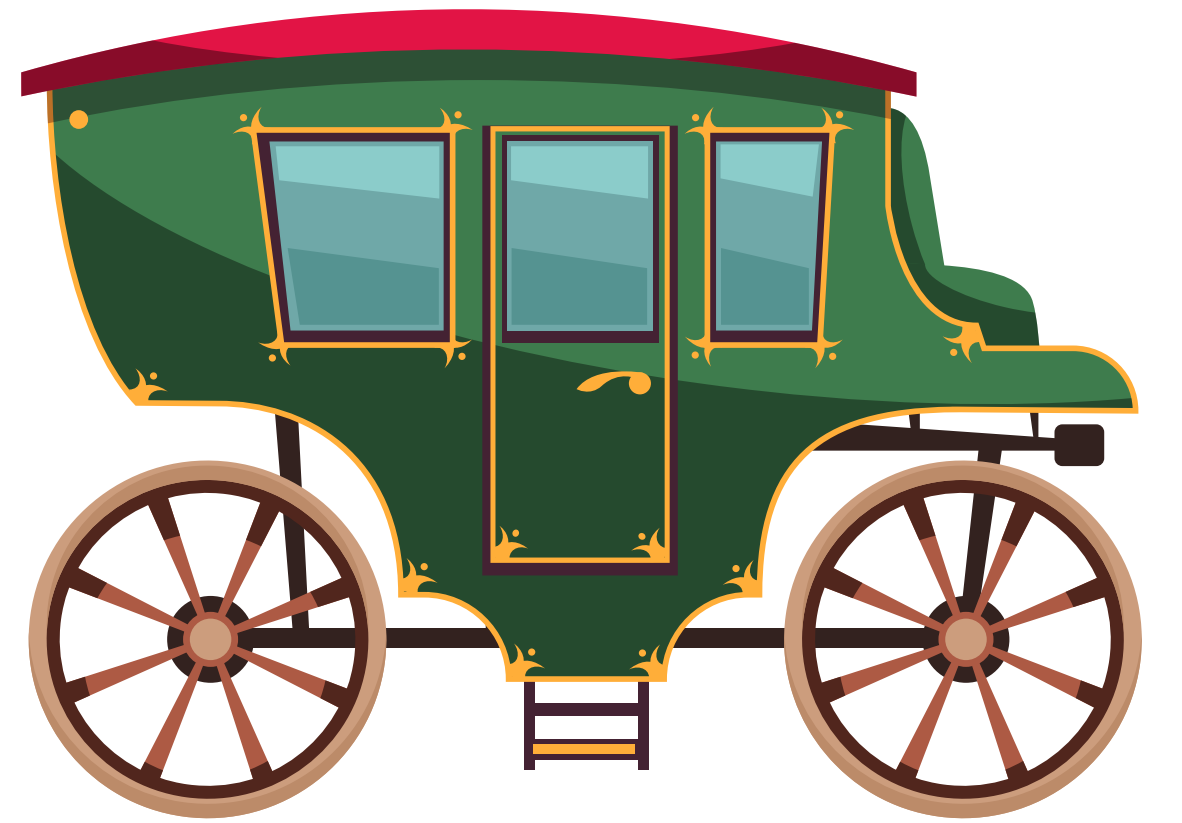
ဃ.

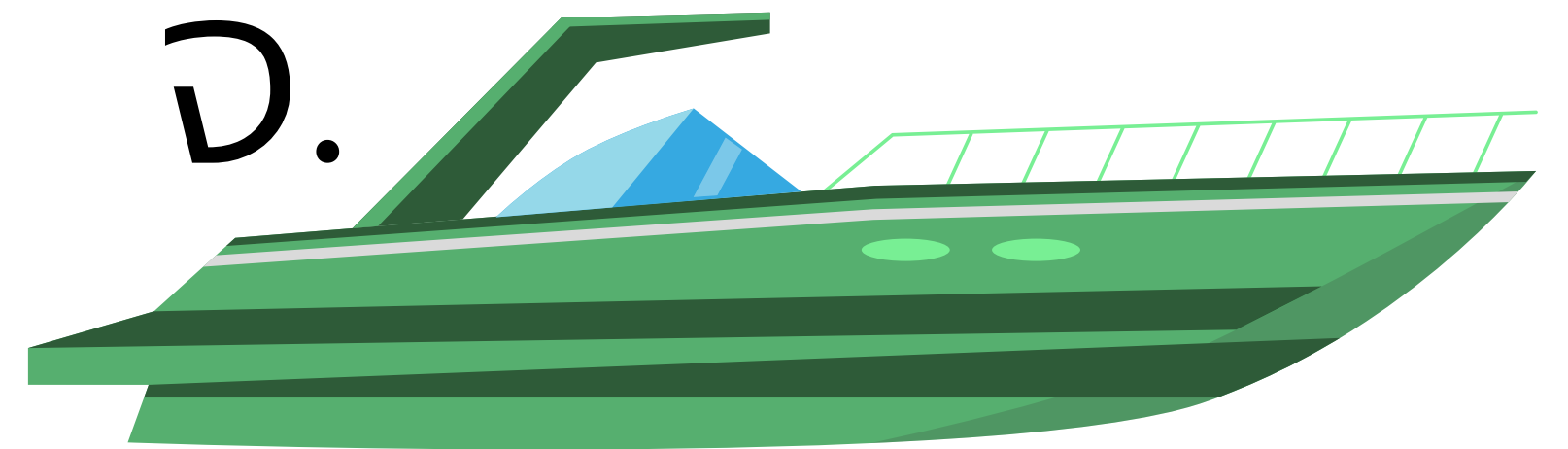
ခ.

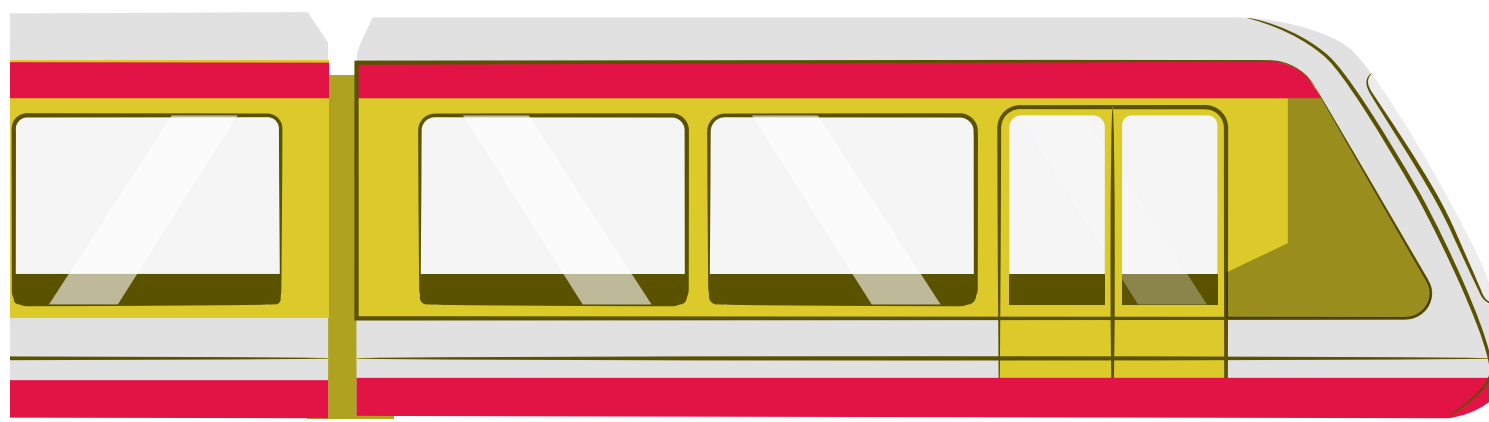
င.

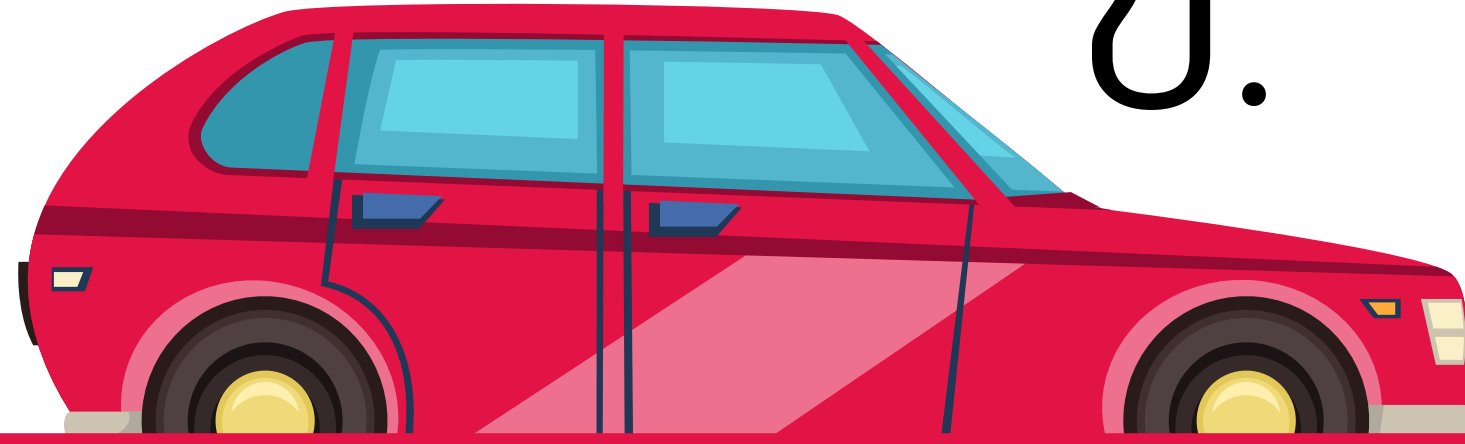
ည.

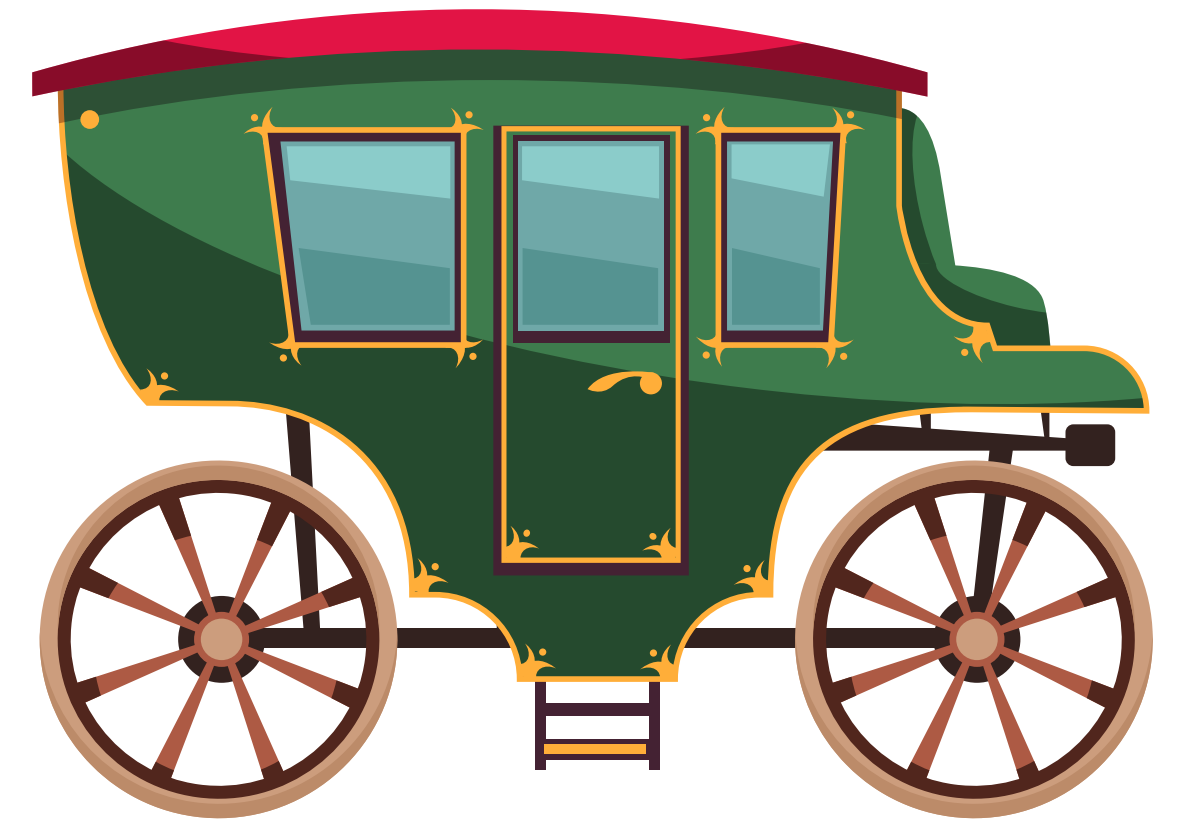
ก.

ข.

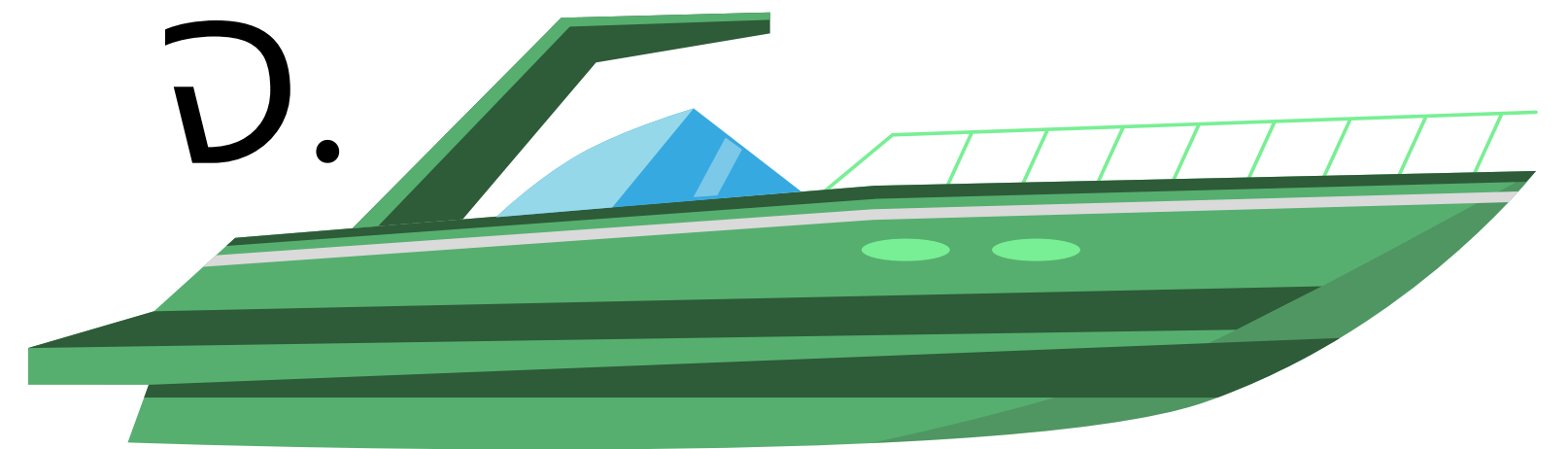
**ขนส่งที่ดี
คืออิสรภาพ
และโอกาสในชีวิต**

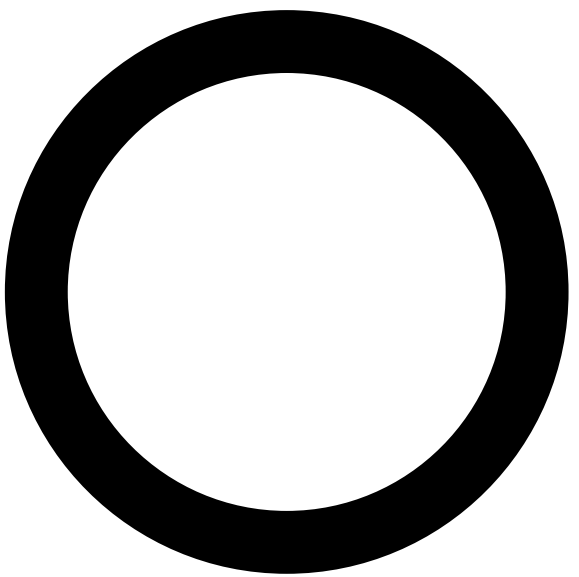

ง.

ด.

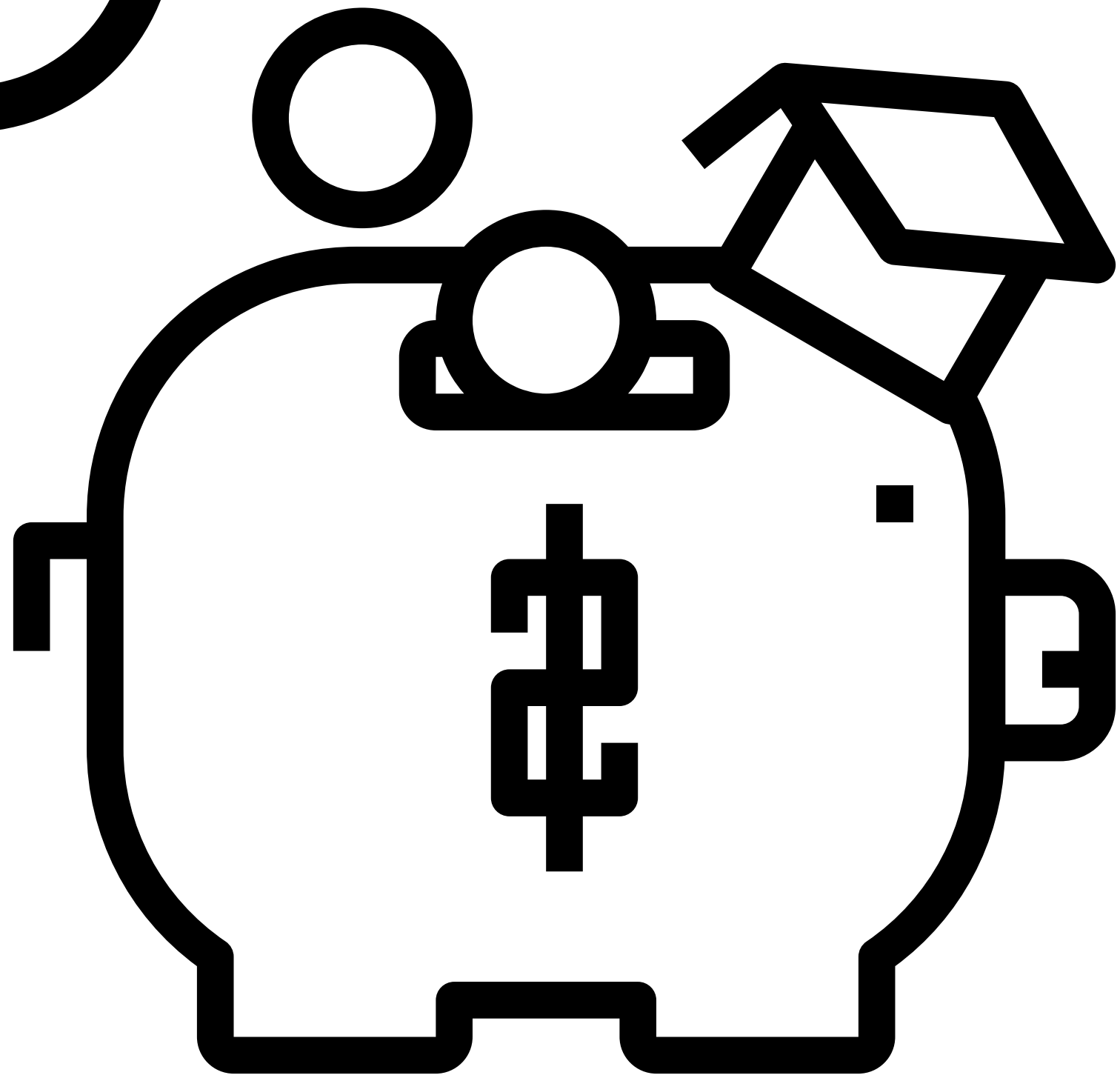

ทำให้เรา

“ประหยัดได้จริงๆ”

ไม่ใช่แค่คำพูดอีกต่อไป

เพราะถ้าเราจ่ายค่าน้ำมันไม่ไหว
ก็แค่เปลี่ยนไปขึ้นรถเมล์หรือรถไฟฟ้าแทน

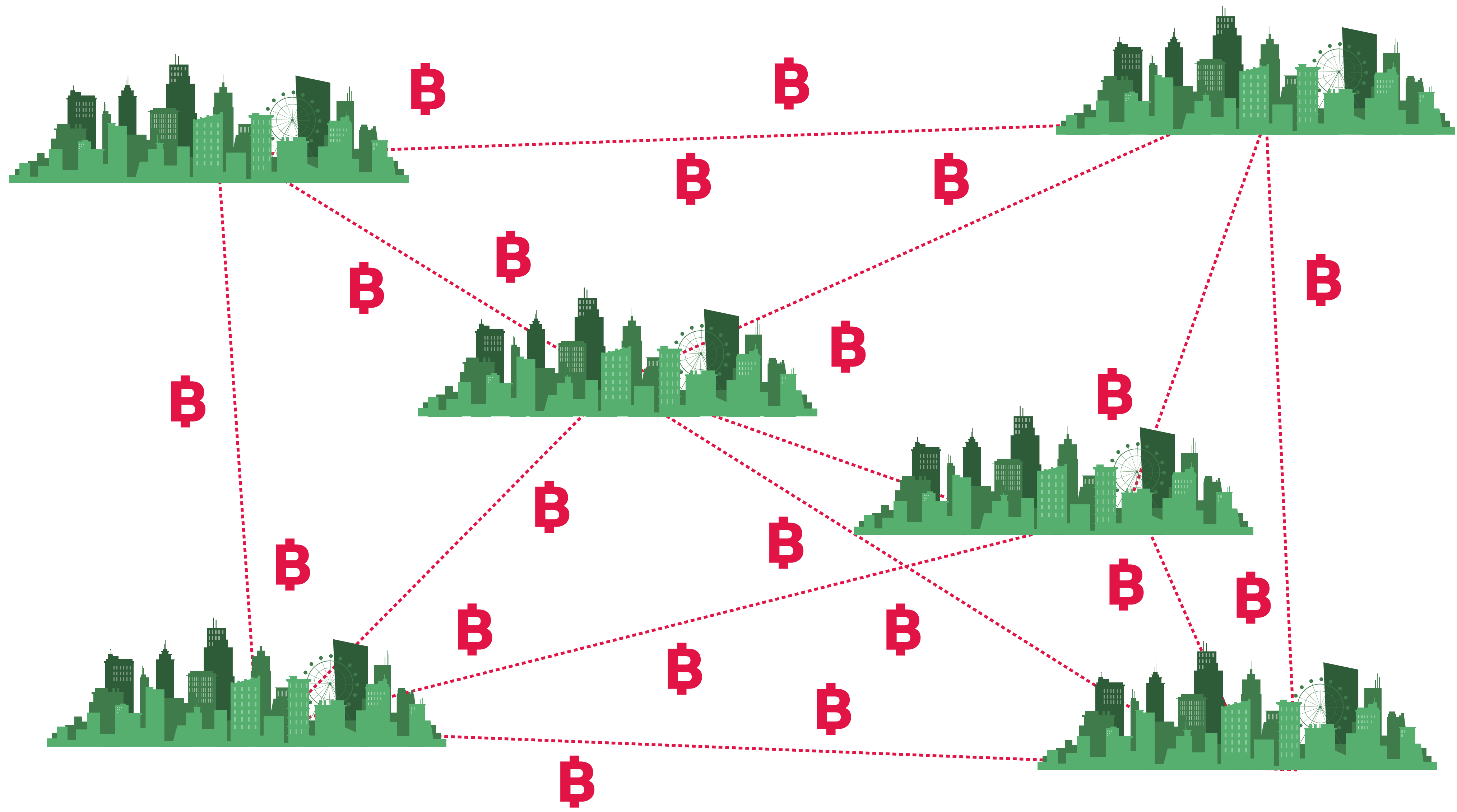
ถ้าเมืองเชื่อมโยงกัน

พวกเราจะได้ **“รวยง่าย”**

เพราะเม็ดเงิน จะไหลเชื่อมไปทั่วทั้งประเทศ
ไม่กระจุกอยู่แค่เมืองใดเมืองหนึ่งอีกต่อไป

เพิ่มอำนาจ เพิ่มเงิน ให้ท้องถิ่นได้บริหารจัดการ

ท้องถิ่นต้องเป็นเจ้าของบริการสาธารณะ
บางประเภท เพื่อหารายได้จากค่าทำเนียม

**ภาษีที่เป็นของท้องถิ่น
ต้องกลับเข้าท้องถิ่น**

ภาษาที่ดึน ภาษาบ้ำรุงท็องที่ **ไม่เพียงพอ**
ภาษาป้าย ฯลฯ

ภาษามูลค่าเพิ่ม ภาษาธุรกิจเฉพาะ
ค่าธรรมเนียมบริการสาธารณะของท้องถิ่น

